

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Фішка

«Це краще, ніж просто прочитати, що тобі написав комп'ютер»

СТОР. 8

Проблема

Інваліди: і любов, і обов'язок

СТОР. 11

Ситуація

Дах для... пасажира

СТОР. 12

№ 44 (5544) СЕРЕДА, 6 БЕРЕЗНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

За студентські квитки позмагаються понад триста тисяч випускників

Учора завершилася реєстрація на зовнішнє незалежне оцінювання 2013. Станом на 4 березня понад 260 тисяч абітурієнтів уже зголосилися взяти участь у тестуванні. Проте ця цифра не остаточна. Протягом наступних двох тижнів до регіональних центрів оцінювання якості освіти ще надходитимуть документи від учасників вступної кампанії. Тож загалом, за прогнозами директора Українського центру оцінювання якості освіти Ірини Зайцевої, складати ЗНО за парти цьогоріч сядуть понад 311 тисяч осіб. Директор УЦОЯО також наголосила, що до 19 березня у тих, хто вже зареєструвався, ще буде можливість внести зміни. «Наприклад, дещо змінити у переліку обраних предметів», — уточнила вона. Нагадаємо, ЗНО-2013 відбуватиметься з 3 по 27 червня.

Перший дзвінок інфраструктурного колапсу пролунав?

У найближчі два роки в країні має бути оновлено понад 9,5 тисячі кілометрів автомобільних шляхів. Такі плани вчора озвучив віце-прем'єр-міністр Олександр Вілкул. Тим часом, експерти сподіваються, що слова чиновників і справді буде втілено у життя. Адже, якщо нинішні темпи будівництва доріг не буде прискорено, одного дня вітчизняні дороги можуть повністю перетворитися на напрямки. «За нашими даними, щороку із експлуатації виходить 10 відсотків доріг. А будується їх удвічі менше. Тож маємо негативний приріст — мінус 5%. І якщо такі темпи будівництва буде збережено, то у 2017 рік ми можемо увійти зі 100-відсотковою аварійністю доріг», — сказав учора під час прес-конференції Віктор Медвідь, координатор правозахисного руху «Взаємодопомога».

СТОР. 4

У квітні очікують епідемію грипу

Завідувач відділу Інституту епідеміології та інфекційних захворювань НАМН України Алла Мироненко заявила, що епідемія грипу в Україні може початися навіть у квітні. Вона зазначила, що нині одним із вірусів грипу, який активніше за інші циркулює на території країни, є вірус типу B, який ще не повністю реалізував свої епідемічні можливості.

За словами Алли Мироненко, така ситуація спостерігалася в 90-ті роки, коли один із вірусів грипу протягом осінньо-зимового періоду не виявив себе в достатній мірі, а спричинив епідемію тільки у квітні.

Парламент знову заблоковано: хто відповідатиме?

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Зліва направо: Нестор Шуфрич, Віктор Тихонов.

Блокування трибуни.

Учора роботу парламенту знову було заблоковано, і пленарне засідання Верховної Ради України так і не розпочалося. Депутати з фракції «Батьківщина» заблокували парламентську трибуну і президію, вимагаючи відкликати позовну заяву до Вищого адміністративного суду України щодо позбавлення депутатських повноважень депутата від ВО «Батьківщина» Сергія Власенка та стверджуючи, що рішення регламентного комітету Верховної Ради від 27 лютого щодо С. Власенка було сфальсифіковане. Їхні вимоги підтримали й представники інших опозиційних фракцій — «УДАРу» та «Свободи». Однак більшість наполягала: парламент має працювати над законопроектами, а не перетворюватися на арену для політичної боротьби. Глава парламенту відмовився відкликати позовну заяву до суду, а лідер регіоналів Олександр Єфремов заявив: якщо опозиція не зніме блокаду в сесійній залі, буде ухвалено закон про заборону блокувати роботу парламенту та персональну відповідальність депутатів за це.

СТОР. 2

ПОДІЇ

Про енергоефективність простою мовою

Чотири планшети та прес-тур до Фінляндії отримали вчора у столиці журналісти, які перемогли у конкурсі «Енергоефективність. Простою мовою». «Обрання найкращих було відповідальним рішенням. Приємно констатувати, що в Україні є працівники пера, які не просто розуміються на питаннях відновлюваної енергетики та енергоефективності, а й мають наснагу донести їх до суспільства», — заявив голова Державного агентства з енергоефективності та енергозбереження Микола Пашкевич, вручаючи нагороди. Один з переможців — Михайло Дікаленко (газета «Бізнес») впевнений, що конкурс продемонстрував готовність вітчизняних ЗМІ висвітлювати тему сталого розвитку: «Це унікальна нагода донести українцям інформацію про перспективи та можливості відновлюваної енергетики, якою у всьому світі користується і бізнес, і звичайні громадяни». Загалом, за перемогу боролися понад 50 кандидатів з 29 видань.

Хлібозаводи знижують ціни

Дніпропетровські хлібозаводи №8, №9 і «Катеринославхліб» заявили про те, що вирішили скасувати підвищення цін на хліб і хлібобулочну продукцію, повернувши їх на попередній рівень. Про це керівництво підприємств повідомило у своїх листах на адресу Антимонопольного комітету.

Як розповіли кореспонденту «Голосу України» в обласній держадміністрації, на сьогодні в регіоні утримується стабільна цінова ситуація з хлібом. Зокрема, діють Регіональний стабілізаційний фонд і Меморандум, підписаний між облдержадміністрацією, хлібозаводами, зернопереробними і торговими підприємствами.

СТОР. 5

КОРОТКО

■ Нацбанк України опублікував проект постанови, яка обмежить максимальну суму розрахунку готівкою — 150 тисячами гривень **(«Дзеркало тижня»).**

■ Цьогоріч у Харкові відкриють Почесне консульство Грузії. Про це було заявлено під час зустрічі Генконсула Грузії в Донецьку Зураба Квавадзе із Харківським міським головою Геннадієм Кернесом, **інформує наш власкор Микола КОСИЙ.**

■ У Коростенській лікарні на Житомирщині помер робітник, якого доставили до медзакладу 1 березня у важкому стані після вибуху у виробничому підрозділі корпорації «ТАСКО», **повідомляє наш власкор Олексій КАВУН.**

■ Рахункова палата виявила неефективне використання 3,7 млрд. грн. під час будівництва терміналів аеропорту «Бориспіль» **(Інтерфакс-Україна).**

Чорноморський суднобудівний завод має намір взяти участь у модернізації російського флоту *(УНІАН)*

План дій Україна–ЄС залежить від злагодженої роботи Верховної Ради

Учора Голова Верховної Ради України Володимир РИБАК зустрівся з Головою Представництва Європейського Союзу в Україні Яном ТОМБІНСЬКИМ (на знімку).

На прохання Я. Томбінського В. Рибак розповів про поточну ситуацію в парламенті, зокрема, щодо обставин блокування сесійної зали.

Я. Томбінський зазначив, що в Євросоюзі уважно відстежують законотворчу роботу Верховної Ради, зважаючи на необхідність виконання Плану дій Україна—ЄС. При цьому він висловив стурбованість ситуацією, що склалася з позбавленням повноважень народних депутатів України.

«План дій Україна—ЄС залежить від злагодженої роботи Верховної Ради», — сказав Я. Томбінський. При цьому він наголосив на важливості спільної відповідальності всіх парламентських партій щодо реалізації європейського вибору України.

Голова Верховної Ради зазначив, що в ситуації з направленням до Вищого адміністративного суду України матеріалів про позбавлення повноважень народних депутатів А. Веревського і С. Власенка він діяв відповідно до законодавства.

«Я хочу і прагну, щоб ситуація у парламенті змінилася на краще, і сподіваюся на розблокування його роботи без застосування силових методів», — сказав він.

Голова Верховної Ради спрогнозував, що парламент невдовзі повернеться до нормальної роботи, і серед першочергових питань розгляне законопроекти, які стосуються євроінтеграційних прагнень України. В. Рибак висловив упевненість, що їх підтримають представники як більшості, так і опозиції. «Заява про євроінтеграційний вибір України об'єднала всі політичні сили, а тому ми повинні зробити все для уможливлення підписання Угоди про асоціацію у листопаді цього року», — сказав він.

Прес-служба Верховної Ради.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Треба працювати і виконувати обіцянки

Парламент має працювати. Про це заявив Голова Верховної Ради Володимир Рибак в інтерв'ю парламентському телеканалу «Рада».

ДОСЛІВНО

Володимир РИБАК:

«Я проти силового розблокування роботи парламенту, але більшість хоче працювати і виконувати обіцянки, дані виборцям».

«Що це за Верховна Рада, в якій три місяці деякі депутати не дають працювати», — зазначив глава парламенту.

Глава парламенту додав, що більшість чекатиме ще день-два.

Крім того, Володимир Рибак повідомив: до нього звернулись із заявами два народних депутати із фракцій «Свобода» та Партії регіонів. Свободівець написав, що Андрій Веревський займається бізнесом і є керівником підприємства, тому він не може обіймати посаду народного депутата. Водночас регіонал звернув увагу глави парламенту на те, що обранець Сергій Власенко займається адвокатською діяльністю й отримує заробітну плату. Таке сумісництво в обох випадках, за словами глави парламенту, заборонено законом.

Володимир Рибак наголосив, що направив ці заяви до парламентського Регламентного комітету. Там зробили відповідні висновки: справді, обранці суміщають посади, один — керівник підприємства, інший — адвокат. І порадили Володимиру Рибаку звернутися до Вищого адміністративного суду. «Я направив усі документи в суд. До мене почали приходити із фракції «Батьківщина» і в жорсткій формі казати, щоб я відкликав заяви», — розповів Голова Верховної Ради.

На другому засіданні Регламентний комітет знову підтримав своє перше рішення. Отже, зазначив глава парламенту, якщо є заперечення, Власенко і Веревський можуть надати свої документи вже до суду. «Ні, кажуть в опозиції, якщо не відкличете свою заяву, Верховна Рада не працюватиме», — повідомив Володимир Рибак і додав, що заяву свою не відкличе. «Я вчиняю по закону. Настав час, щоб у Верховній Раді наводити порядок. Треба голосувати особисто. Якщо працюєш у Верховній Раді — працюєш тільки в комітеті, підійшов час — їдь до виборців», — зазначив глава парламенту.

Парламент знову заблоковано: хто відповідатиме?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Учорашні події у парламенті розгорталися так. Зранку зібралися депутати з усіх фракцій. Лідери фракцій пішли на чергову нараду в кабінеті Голови Верховної Ради Володимира Рибака. Однак домовитися не вдалося.

У залі пленарних засідань.

Після зустрічі лідер фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк на брифінгу заявив, що опозиція готова розблокувати роботу парламенту, адже домоглися процедури особистого голосування і є низка законів, які потребують негайного розгляду та схвалення. Однак вимагає від Голови Верховної Ради відкликати позовну заяву до Вищого адміністративного суду України щодо позбавлення депутатських повноважень Сергія Власенка, але Володимир Рибак відмовляється це зробити. А. Яценюк вимагав скликати ще одну нараду лідерів фракцій і розібратися з депутатами-сумісниками від Партії регіонів. За даними опозиції, таких у Партії регіонів — щонайменше 37 депутатів, котрі внесені чи то до реєстру адвокатів, чи то до суб'єктів підприємницької діяльності. Можливо, це просто технічна помилка — їх забули вилучити з реєстрів, з чим і пропонували розібратися депутатиопозиціонери. Якщо вітчизняні судові інстанції позбавлять С. Власенка депутатських повноважень, А. Яценюк пообіцяв «боротися за нього» в Європейському суді з прав людини.

Лідер фракції «УДАР» Віталій Кличко зажадав побачити і почути у Верховній Раді особисто... Президента України Віктора Януковича зі звітом перед парламентом про перемовини з Президентом Росії Володимиром Путіним у Москві та про ситуацію в державі. Адже глава держави має щорічно виступати у Верховній Раді з посланням і власне надавати звіт про свою діяльність. В. Кличко заявив, що питання щодо С. Власенка не є проблемою одного депутата, а «принциповим питанням». «Жоден депутат — чи з більшості, чи з опозиції — не може впевнено виконувати свої обов'язки, бо в будь-який момент без підстав може бути позбавлений повноважень», — сказав Кличко.

Лідер фракції «Свобода» Олег Тягнибок підтвердив, що три опозиційні фракції готові до законотворчої роботи, маючи у своєму «арсеналі» низку важливих законопроектів. Водночас, за його словами, український парламент може запрацювати плідно, ефективно і творчо тільки тоді, коли будуть виконуватися нормативні акти, які забезпечують роботу вищого законодавчого органу держави. «Порушення з боку Партії регіонів тривають, таке враження, що вони ніяк не можуть усвідомити, що вже є інший парламент, інша опозиція, яка не дасть безкарно порушувати українське законодавство», — підкреслив О. Тягнибок. Лідер «Свободи» також заявив, що близько 20 народних депутатів нинішнього скликання мають подвійне громадянство — паспорти і України, й інших держав. На його думку, вони мають понести юридичну відповідальність, тобто їх треба позбавити депутатських повноважень.

Водночас представники більшості звинувачували опозицію в небажанні займатися власне законотворчою роботою та заважанні їм це робити. «Чого вони прийшли до парламенту? Кричать, пищать, лопатами кидаються, то вони хочуть сміття збирати, то паркан поламали, то до людей чіпляються... — як зазвичай образно обурювався депутат-регіонал Ярослав Сухий. — Це хіба Верховна Рада, це хіба законотворча робота? Це не креатив, а примітивне чорноротe зубоскальство, від якого в людей — карієс».

Голова фракції Партії регіонів Олександр Єфремов на брифінгу повідомив, що політичні консультації лідерів фракцій у кабінеті Голови Верховної Ради України Володимира Рибака щодо рішення Регламентного комітету про позбавлення депутатських повноважень Сергія Власенка не привели до компромісу більшості й опозиції. І його фракція йде із сесійної зали працювати над законами в комітетах.

Водночас лідер регіоналів наголосив на потребі посилити відповідальність за блокування роботи парламенту. «На жаль, парламент знову не працює. Люди з опозиції не налаштовані на роботу, — констатував депутат. — З будь-якого приводу в нас виникає проблема з блокуванням трибуни». О. Єфремов нагадав, що депутати з фракції Партії регіонів ще в лютому зареєстрували проект закону, який передбачає відповідальність депутатів за блокування роботи парламенту, і заявив: якщо блокування триватиме, то регіонали наполягатимуть на його прийнятті. А також доопрацьовується проект закону, який посилює відповідальність за неучасть депутатів у пленарних засіданнях та в роботі комітетів.

ДОСЛІВНО

Олександр ЄФРЕМОВ, лідер фракції Партії регіонів:

«Військові дії, як правило, закінчуються миром. Але поки немає компромісу, кожна сторона обстоює свою думку».

Депутат від Партії регіонів Володимир Олійник на брифінгу висловив думку, що Сергій Власенко діє за принципом «своя сорочка ближче до тіла», бо в адвокатській присязі сказано, що адвокат зобов'язаний інтереси клієнта ставити вище від власних. «Діяльність адвоката та лікаря майже однакова — не можна кидати напризволяще хворого та підзахисного», — сказав В. Олійник. Він зауважив, що проблема сумісництва є актуальною для всього періоду парламентаризму за незалежної України — досі не було позбавлено повноважень жодного депутата за суміщення роботи в парламенті з іншою діяльністю. Але запевнив, що у складі фракції Партії регіонів депутатів-сумісників та осіб із подвійним громадянством немає. Водночас він висловив переконання, що всіх депутатів, котрі суміщають депутатську діяльність з іншою та мають подвійне громадянство, треба позбавити повноважень.

Учора пленарне засідання парламенту так і не відбулося, сьогодні консультації щодо розблокування його роботи триватимуть.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Уряд хоче відвоювати фармацевтичний ринок

На сьогодні задоволено всі заявки на видачу ліцензій імпортерам лікарських засобів. Про це під час зустрічі з основними постачальниками ліків в Україну повідомив прем'єр Микола Азаров** (на знімку). **«Мене поінформували: всі заявки на видачу ліцензій було задоволено», — сказав він, коментуючи набрання чинності з 1 березня цього року законом про ліцензування імпорту лікарських засобів.

Водночас глава уряду запропонував провідним дистриб'юторам спільно подумати над запровадженням облікового ПДВ на ліки. «Давайте разом подумаємо над введенням такого облікового ПДВ. Не фіскального, а облікового», — сказав М. Азаров і додав, що ПДВ на ліки застосовується практично у всіх країнах Європи, що не дає змоги займатися різними маніпуляціями і фальсифікаціями. А стосовно побоювань, що це може спричинити підвищення ціни, то прем'єр зазначив: «Ми повинні чітко сказати, що під час введення ПДВ ніякого підвищення вартості ліків не буде».

Крім того, на думку М. Азарова, зниженню вартості лікарські препаратів сприятиме ухвалення закону про трансфертне ціноутворення. «Цей законопроект буде прийнято і ми приберемо так зване трансфертне ціноутворення, за допомогою якого з країни виводять мільярди доларів», — запевнив прем'єр.

Поряд із цим Кабмін у рамках реалізації програми активізації розвитку економіки планує стимулювати вітчизняне виробництво ліків. «Усе, що ми можемо виробляти в себе, ми повинні виробляти. Протягом найближчих років уряд стимулюватиме виробництво у нас усіх необхідних препаратів. Нині розробляють відповідні заходи і їх буде реалізовано», — сказав М. Азаров та додав, що нині 80 відсотків фармацевтичного ринку України припадає на імпортні ліки і тільки 20 відсотків — на вітчизняні. «Ми хочемо цей відсоток змінити», — наголосив він.

Зазначимо, що тепер ринок лікарських препаратів України оцінюється у 32 мільярди гривень щорічно. Водночас населення купує приблизно на 1,5—2 мільярди гривень ліків неперевіреної якості, які взагалі не використовуються в європейських країнах, оскільки їхню ефективність не підтверджено.

Сергій КОВАЛЕНКО.
Фото з сайту «Урядовий портал».

Громадські формування — проти корупції

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Голова **Комітету Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією** Віктор Чумак зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Норвегії в Україні Йоном Елведалом Фредріксеном.

Під час зустрічі В. Чумак зазначив, що сьогодні здійснюється активна робота щодо створення громадських формувань при комітеті та вдосконалення законодавства у сфері запобігання і протидії корупції.

Голова комітету також повідомив, що на 20 березня заплановано засідання «круглого столу» на тему: «Державна антикорупційна політика: оцінка громадянського суспільства» та наголосив, що однією з головних цілей політики комітету є його відкритість для конструктивного діалогу на всіх рівнях.

В. Чумак підкреслив, що норвезький досвід стосовно зміцнення демократичних засад дуже важливий для нашої країни, адже, за оцінкою Transparency International за 2012 рік, Норвегія входить до десятки країн із найнижчим показником корупції в державному секторі.

Як зазначив Й. Фредріксен, посольство Норвегії розпочинає власний проект, спрямований на розвиток та підтримку громадянського суспільства в Україні. Він також наголосив на необхідності зміцнення діалогу між українськими парламентаріями та представниками міжнародної спільноти з метою чесного і відкритого обговорення наявних проблем у політичному житті країни та знаходження можливих шляхів для їх розв'язання. Це, на думку посла, стало б надійним фундаментом для плідної співпраці між Україною та міжнародними інституціями.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

Протистояння переросло в бійку

В понеділок увечері в приміщенні тернопільських облдержадміністрації та облради сталася бійка між представниками провладних та опозиційних сил. Політичне протистояння триває вже декілька місяців, унаслідок чого досі не прийнято бюджет на 2013 рік та не вирішено низку інших життєво важливих для області питань.

Представники політичних сил національно-патріотичного спрямування, лідери деяких громадських та ветеранських організацій, народні депутати, депутати обласної ради в понеділок після закінчення робочого дня зібралися на збори, ініційовані обласною організацією ВО «Свобода». Вони мали на меті обговорити суспільно-політичну ситуацію в області та ухвалити звернення. Однак зала засідань облради, де мали відбутися збори, виявилася зачиненою на ремонт, тому люди зібралися у фойє. Понад годину тривали виступи, головна тема яких — як примусити працювати новопризначену територіальну виборчу комісію та завести до сесійної зали нових депутатів від ВО «Свобода» замість вибулих. Лунали пропозиції опублікувати прізвища і фотознімки членів ТВК, які не ходять на її засідання, в місцевій пресі, заклики вдаватися до акцій протесту аж до перекриття автошляхів і залізничної колії.

Водночас у залі засідань облдержадміністрації також відбувалися збори представників провладних політичних сил. Вони схвалили своє звернення із закликом розблокувати роботу сесії обласної ради та прийняти нарешті бюджет. Але спроба заступника голови облдержадміністрації Павла Гоча зачитати його перед зборами опозиційних сил не вдалася. На нього накинулися представники протилежного табору, й обидві сторони пішли «стінка на стінку». Заклики припинити шарпанину і кулачні бої нічого не дали. Лише завдяки втручанню правоохоронців вдалося розвести політичних опонентів.

А прихильники «Свободи» таки прийняли «Звернення національно-патріотичних сил Тернопільщини до населення області» та «Звернення до громадян України», в яких закликали до боротьби за відновлення законності та конституційного порядку. Вони також мають намір скликати віче громади області. Чим завершиться протистояння?

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Допомагає втілювати ідею обласний бюджет

У Миколаївській обласній раді підбили підсумки першого конкурсу серед громад області на отримання фінансування в рамках обласної Програми розвитку місцевого самоврядування. Керівники районних рад, громади яких стали переможцями конкурсу, і голова обласної ради Ігор Дятлов підписали договори про передання з обласного бюджету місцевим бюджетам коштів субвенції на співфінансування для реалізації проектів—переможців конкурсу. Експертна комісія отримала з місць 55 проектів, а з них визнала найкращими десять.

За інформацією прес-служби обласної ради, програму прийняли на сесії в березні минулого року. Вона передбачає виділення коштів сільським, селищним, міським, районним громадам на конкурсній основі для розв'язання найактуальніших проблем місцевої громади.

Голова Миколаївської обласної ради Ігор Дятлов зазначив, що сильними громадами будуть тільки ті, які зуміли об'єднатися. І сильним буде той керівник, який зміг об'єднати людей навколо себе або навколо розв'язання тих проблем, що хвилюють той чи інший регіон. Сьогодні не можна за одним принципом підходити до кожного села чи району. Кожна громада має сама визначати, яке для неї нині першочергове завдання.

Десять проектів-переможців запропонували громади шести районів. Так, громада Первомайська хоче в системах опалення й водозабезпечення дитячого табору «Гарт» використовувати сонячну енергію. Загальна вартість проекту — 173 тисячі гривень, з яких 86 тисяч — фінансовий ресурс обласного бюджету. У Вознесенському районі хочуть поставити в дитсадках мультимедійні комплекси. 100 тисяч гривень отримають з обласного бюджету, а про решту 125 тисяч мають подбати самі (громада сподівається, що 110 тисяч гривень дадуть спонсори). Найдорожчий проект — міської громади Баштанки, де майже за півмільйона гривень планують реконструювати дитяче містечко «Казка».

Загальна вартість реалізації всіх проектів-переможців становить понад 1,5 мільйона гривень. Із них понад 500 тисяч — кошти обласного бюджету, решта — кошти місцевих бюджетів і спонсорські гроші.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

ФОТОФАКТ

У нашому парламенті відкрито виставку-презентацію ресурсів організацій громадянського суспільства та міжнародних організацій «Інформаційний ярмарок-2013 у Верховній Раді України».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У НОМЕР

Ті само біди, що у всіх

Головним питанням чергової сесії Запорізької міськради було коригування бюджету міста в бік його збільшення одразу на 134 мільйони. Значну частину цих коштів (50 мільйонів) розподілено на користь освіти та охорони здоров'я. Міський голова Олександр Сін, вітаючи таке рішення депутатів, зауважив, що є загроза непроходження цих коштів через органи Держказначейства.

Утім, проблеми з казначейством, через нестабільне проходження коштів, через яке й доводиться залазити в чергові борги, не єдина біда Запоріжжя. Те, про що давно знають всі городяни — заводи стоять, безробіття зростає, — дуже обережно було озвучено й під час сесії. Із доповіді заступника міського голови і начальника департаменту фінансової та бюджетної політики міськради Валентини Малиш стало відомо, що 2012 рік відзначився помітним падінням виробництва — аж на 3,2 відсотка. Причина — у проблемах з металургією. А безробіття наче зросло тільки на дві тисячі осіб, однак на одне робоче місце в місті нині претендують вже 32 особи замість 10 взимку минулого року. Крім того, в стані ліквідації — за рішеннями судів — перебуває сім тисяч приватних підприємств.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Хто кого судить?

Юлію Тимошенко другий день намагаються привезти до суду. І другий день вона то бажає, то не бажає залишати лікарняну палату, то збирається в дорогу, то відмовляється від поїздки. Хоча щоразу напередодні, як твердять пенітенціарії, Юлія Володимирівна власноручно писала заяви, в яких наполягала на особистій участі в судовому процесі й у справі про вбивство Євгена Щербаня, і в засіданні суду у справі корпорації «ЄЕСУ».

У вчорашньому засіданні суду у справі «ЄЕСУ», що мало розпочатися о 10.00, суддя Костянтин Садовський одразу оголосив перерву до 14.30. Причина? Немає інформації про обставини відсутності Юлії Тимошенко.

Начальник Качанівської виправної колонії Ігор Колпащиков напередодні заявив, що пенітенціарії готові етапувати засуджену до Апеляційного суду, якщо тільки вона побажає брати участь у судовому засіданні.

За словами І. Колпащикова, напередодні ввечері Ю. Тимошенко написала заяву на ім'я начальника колонії, в якій повідомила, що хоче брати участь у засіданні у справі «ЄЕСУ». Однак коли вранці її зібралися перевозити, Юлія Тимошенко почала ігнорувати пенітенціаріїв, перестала відповідати на їхні запитання й, зрештою, зовсім відмовилася від них.

Проте вчора вранці, близько 11.00, на територію ЦКЛ заїхав автобус, в якому перебували близько двох десятків правоохоронців. Перед обідом начальник Качанівської виправної колонії знову прибув до Центральної клінічної лікарні для того, щоб запропонувати їй узяти участь у засіданні Київського районного суду Харкова у справі про порушення в діяльності корпорації ЄЕСУ. «Зараз я заходжу до лікарні для того, щоб ще раз повторно запропонувати їй брати участь у судовому засіданні», — сказав І. Колпащиков представникам ЗМІ.

Як далі розвиватимуться події — про це стане відомо пізніше. Але на момент передачі цієї кореспонденції в редакцію, жодних нових подробиць у цьому тривалому етапуванні немає. Захисники Юлії Володимирівни, щоправда, радять конвоїрам не палити бензин і при цьому кажуть, що їх підзахисна наполягає на особистій участі в суді. А конвоїри, у свою чергу, доповідають, що одержали заяву за всією формою на доправлення засудженої до зали суду й готові виконати свою роботу в будь-який момент. Але, схоже, тепер уже рішуче не суд і не конвоїри вирішують, коли Юлія Володимирівна стане перед судом, а саме засуджена.

Микола КОСИЙ.

Коли верстався номер

Прес-служба Державної пенітенціарної служби оприлюднила через інтернет-мережі відео «розмови» екс-прем'єра з начальником колонії. У цей самий час Ігор Колпащиков провів брифінг біля стін ЦКЛ. «Екс-прем'єра Юлії Тимошенко не буде на сьогоднішньому засіданні Київського районного суду Харкова у справі «ЄЕСУ», повідомив він. — Юлія Володимирівна не дала згоди на етапування та відмовилася ознайомитись з актом про відмову».

За підсумками 2012 року на Сумщині обсяги промислового виробництва знизилися на 4,5%. Так, за даними Головного управління статистики, виробництво нафтопродуктів зменшилося впродовж року на 40%, а металургійне — майже на третину, *повідомляє наш власкор Владислав Жмурков*

Сьогодні біля офісу ПАТ «Київенерго» відбудеться акція «Киянам — гарячу воду, гарячі батареї та прозорі тарифи». Як розповів «Голосу України» голова асоціації «Територіальна громада» Сергій Дєдов, її учасники вимагатимуть визначити виконавця послуг з надання гарячої води й укладати прямі договори зі споживачами

Перший дзвінок інфраструктурного колапсу пролунав?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Утім, переконує експерт, говорячи про перспективи розвитку вітчизняного дорожнього господарства, наголошувати потрібно не тільки на кількості новопрокладених чи відремонтованих кілометрів, а й на їх якості.

— У нас параметри контролю з ДБН насправді досить жорсткі і виписані капітально. Але ніхто належним чином дорожні роботи не контролює. А там, де немає контролю, немає і дотримання технологічних умов, — каже Віктор Медвідь.

Він разом зі своїми колегами-однодумцями спробував знайти відповідь на запитання: як вирішити проблему українських доріг? Висновок, між іншим, сенсаційним не став. Рецепт успіху відомий чи не кожному: щоб напрямки знову стали дорогами, потрібно передусім ліквідувати корупційну складову і ввести громадський контроль за використанням коштів. Крім того, буцімто, треба відмовитися від послуг транснаціональних компаній у будівництві нових доріг. «За нашими підрахунками, якщо ремонт проводитимуть вітчизняні компанії, то вартість робіт може зменшитися на 50 відсотків», — каже В. Медвідь.

Ще одна порада урядовцям — переглянути тендерні умови. Вони, за словами доповідача, є надто жорсткими, а отже — не дають можливості багатьом компаніям брати участь у конкурсах. І страждають від цього, мовляв, прості українці. Адже як такої конкуренції на ринку немає. Відтак замовлення на роботи отримують «обрані фірми», які часто працюють за завищеними цінами.

— Ми порівняли розцінки на дорожні роботи від державних підприємств та приватних компаній. Так, приміром, залежно від району столиці вартість ямкового ремонту, проведеного автодором, становить від 270 до 2700 гривень. Водночас у приватних компаніях це коштує 130—150 гривень, — каже експерт і припускає, що причина такої великої різниці у розцінках може критися у тому, що у структурі собівартості ямкового ремонту від державних компаній закладено значні суми на так звані накладні витрати.

Тим часом Олександр Сергієнко, директор «Інституту міста», констатує: проблеми неякісного будівництва доріг і справді може вирішити лише ринок і відкрита конкуренція. Та якими б поганими не були цього року дороги, зациклюватися тільки на них — не можна. Адже цьогорічні проблеми із автошляхами — перший дзвіночок інфраструктурного колапсу, який швидкими темпами наближається до України. «Цієї весни несподівано розсипалися всі дороги. Так само однієї зими може розсипатися система тепло- чи водопостачання», — прогнозує О. Сергієнко.

Віктор ДЕЙНЕКА.

Як ви яму назвете...

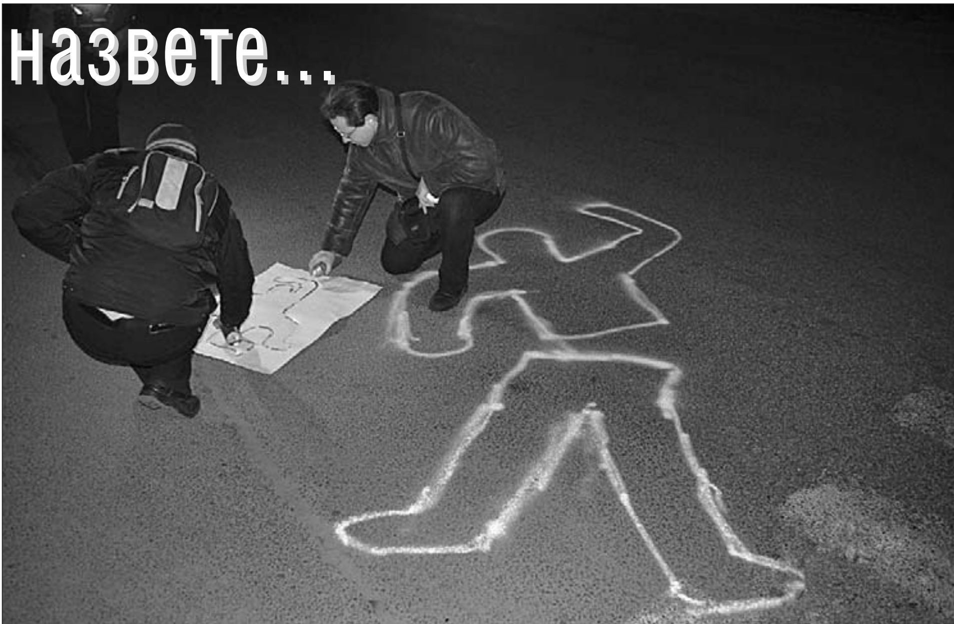
З ініціативою присвоїти ямам на дорогах конкретні імена виступили активісти громадського руху «ЗОВ» у Дніпропетровську. Самотужки вони провели акцію «Іменна яма».

— Ми хочемо, щоб ці вибоїни помітили не тільки водії, які в них час від часу потрапляють, а й ті, хто їх має ліквідувати, — розповіли члени руху «ЗОВ». — Не залишилися без нашої уваги міський голова Дніпропетровська Іван Куліченко і начальник комунгоспу Володимир Лисий.

Не забули активісти і про керівників підрядних організацій, що виконують ремонти міських доріг. Так, виконроба однієї з них «увічнено» фарбою на асфальті після випадку, коли його підлеглі, як стверджують члени руху «ЗОВ», закатали відкритий люк асфальтом, а вранці він провалився.

Ініціатива дасть реальний практичний результат, вважають активісти. Вони сподіваються, що «закріплений» за ямою чиновник або депутат зробить усе для її ліквідації.

Іншою ініціативою руху «ЗОВ» стала акція, під час якої на пішохідних переходах міста з'явилися намальовані обриси загиблих у ДТП пішоходів. Такі малюнки вже є на перехресті проспекту Правди й вулиці Батумської, щоб відлякати городян від неіснуючого переходу.

Зображення для відлякування на перехресті ін. Правди й вул. Батумської.

«Ще у вересні тут відкрили капітально відремонтований підземний перехід. Наземний було офіційно закрито, — нагадують активісти руху. — ДАІ виписала припис комунальному підприємству «Дніпродорсервіс» на зняття дорожніх знаків, які позначають перехід, і на ліквідацію «зебри». Усі дорожні знаки зняли, прохід заварили, а от розмітка на дорозі залишилася. Через це стаються ДТП, серед яких були випадки з летальним наслідком для пішоходів».

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Фото zovzakona.org.

ДО РЕЧІ

Суцільні дірки

З початку року на Волині через недоліки в утриманні доріг складено майже 100 адмінпротоколів щодо організації руху транспорту та пішоходів. Понад 500 кілометрів автодоріг державного значення області мають зруйноване покриття проїжджої частини, більше 20 тисяч квадратних метрів цих шляхів потребують ямкового ремонту.

ДАІ області за усунення недоліків направило шляховим організаціям 90 приписів та 234 вимоги. На недавній нараді голова ОДА Борис Клімчук запевнив: масовий ремонт шляхів розпочнеться вже наприкінці березня.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

На дороги Івано-Франківщини держава виділить майже 87 мільйонів гривень

Цьогоріч на поточний ремонт та експлуатаційне утримання автомобільних доріг загального користування державного та місцевого значень Івано-Франківщина отримає з державного бюджету 86 млн. 798 тисяч гривень (понад 15 млн. грн. уже надійшло). З обласного бюджету на місцеві дороги та ремонт мостів планується витратити майже 41 млн. грн.

Служба автомобільних доріг в області та ДП «Івано-Франківський облавтодор» уже приступили до виконання робіт з ліквідації вибоїн на дорогах загального користування, насамперед державного значення. Обом структурам голова обласної державної адміністрації Михайло Вишиванюк доручив «залучити усі наявні сили і технічні засоби, щоб відремонтувати їх до завершення першого кварталу нинішнього року». Ямковий ремонт на дорогах державного значення має бути завершено до 1 травня, а до 15 червня — на дорогах місцевого значення.

Окрім цього усім керівникам районів та міським головам доручено «забезпечити приведення до належного стану автомобільних доріг в області комунальної власності», а «за потреби організувати роботу із залученням підприємств, організацій до очищення доріг і вулиць від залишків снігу».

Попри чималі суми, які повинні надійти в область виключно на дорожнє господарство, обласна влада має намір звернутися до Кабінету Міністрів України з проханням щодо збільшення видатків на поточний ремонт та експлуатаційне утримання доріг в області.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківськ.

Іде головний архітектор

Головний архітектор Одеси Микола Базан написав заяву про звільнення з обійманої посади. Ця відставка стала повною несподіванкою для жителів міста — у березні планується прийняття генерального плану розвитку Одеси, над яким працювали протягом 8 років.

— Я прийняв це рішення не за один день, усе обміркував. Упевнений, що принесу більше користі суспільству, працюючи практикуючим архітектором, — заявив журналістам Микола Базан. — Розумієте, на цій посаді в мене дуже велика відповідальність, але мало можливостей реалізувати задумане. Є моменти, які від мене практично не залежать.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

ФОТОФАКТ

Електрик однієї з комунальних служб міста проводить профілактику вуличних ліхтарів в Ужгороді.

Фото Яноша НЕМЕША/УНІАН.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Для споживача організували захист

Майже рік на Центральному ринку підприємства «Кооперативний ринок» та на ринку «Черьомушки» Кіровограда діють консультативні пункти із захисту прав споживачів, створені з ініціативи управління зі сприяння розвитку торгівлі та побутового обслуговування міської ради (керівник — Тетяна Бєлова).

До них городяни можуть звертатися, коли виник конфлікт із продавцем — чи то він продав неякісний товар, чи то обважив покупця, але при цьому своєї провини не визнає і відмовляється повернути гроші або обміняти товар.

Загалом за час діяльності до пунктів звернулося близько 70 осіб.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоград.

Розплата за ліву горілку

Завершено досудове розслідування справи щодо п'ятьох осіб — членів організованої злочинної групи, яких підозрюють у підробці акцизних марок і виготовленні алкогольних напоїв з недоброякісної сировини. Складено обвинувальний акт, а кримінальне провадження скеровано до суду.

Нагадаємо, що наприкінці минулого року було ліквідовано найбільше за останні роки нелегальне виробництво фальсифікованої алкогольної продукції з використанням спирту тіньового походження та підроблених акцизних марок. Горілку виготовляли майже в промислових масштабах.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

ЦИФРА

6,6 тис. психотропних таблеток виявили прикордонники спільно з митниками у пункті пропуску «Вадул-Сірет», що у Чернівецькій області, під час перевірки потяга Москва—Софія. Вони були сховані під матрацом. На власника товару, громадянина Македонії, який їхав у цьому поїзді як пасажир, складені відповідні процесуальні документи.

Сергій СУЛИМА.

Ще один район газифіковано

З приходом природного газу в село Іванівка завершилася газифікація Ярмолинецького району — вже восьмого в області.

Жителі села чекали на цю подію понад двадцять років. Загалом в області газифіковано 82 відсотки населених пунктів, тоді як в середньому по Україні — лише 49 відсотків. Протягом останніх трьох років для цього було залучено 122 мільйона гривень, що дало можливість газифікувати 265 населених пунктів, прокласти майже півтори тисячі кілометрів трубопроводів.

Протягом року планується газифікувати ще 171 населений пункт, для чого буде прокладено 715 кілометрів газових мереж.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Вбивцю побачив пильний дільничний

У селі Олексіївщина Козелецького району в обідню пору стався зухвалий напад на родину пенсіонерів. Зловмисник під час пограбування вбив дідуся і поранив бабусю. Їхнє помешкання він підпалив, щоб замести сліди злочину. Потім вбивця дістався полем до свого авто, яке заздалегідь припаркував за кілька кілометрів від села.

Однак далеко йому втекти не вдалося. Підозрілого молодика, що поїхав легковиком у поле, помітив дільничний міліціонер, який саме добирався до села. Про всяк випадок він записав номер його машини, за яким того ж дня і знайшли зловмисника. Як з'ясувалося, чоловік мав фінансові проблеми, тому й вирішив розв'язати їх шляхом розбою. Правоохоронці перевіряють, чи не скоював він подібні злочини у сусідніх областях.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

У Первомайському районі Криму з телевежі зірвалися двоє промислових альпіністів (УНН)

ЛАЗ хочуть повернути в державну власність

Депутати Львівської міської ради звернулися до парламенту, уряду та Генеральної прокуратури з вимогою повернути автобусний завод у державну власність.

Колись на ЛАЗі виготовляли щороку близько 14 тисяч автобусів. Нині — кілька сотень. Підприємство свідомо доводять до банкрутства, вважає голова ради ветеранів, колишній головний інженер Роман Пак, який виступив на сесії міськради. ЛАЗ мав можливість з допомогою державної підтримки кардинально змінити ситуацію. Напередодні Євро-2012 вся Україна замовляла львівські автобуси. Але ситуація на підприємстві не покращилася: низькі зарплати, з виплатою яких були часті затримки, проблеми з Пенсійним фондом та податковою...

Роман Пак з трибуни сесії заявив, що судовими рішеннями доведено незаконну приватизацію заводу, який далі продовжують знищувати.

«Наше звернення ми надішлемо всім депутатам Верховної Ради України, щоб привернути увагу особливо тих, хто був обраний від Львівщини — а це 10 відсотків усього парламенту. Ми маємо показати якісний приклад захисту наших людей і нашого виробництва. Наведені на сесії факти вражають і лякають», — висловив свій погляд на проблему ЛАЗу міський голова Львова Андрій Садовий.

У місті більше тижня стоять на приколі в АТП-1 п'ять нових ЛАЗівських автобусів, які часто виходять з ладу. Кожен ремонт — це тисячі гривень. Тому останнім часом у Львові охочіше купують старі автобуси в країнах Євросоюзу — вони надійніші.

Андрій Садовий не вперше критично висловлюється на адресу керівників ЛАЗу. Минулого року він заявив, що на цьому підприємстві ставляться до людей, як до рабів: «Де ЛАЗ — там суцільні проблеми».

Богдан КУШНІР.
Львів.

ФОТОФАКТ

Член Ремісничої палати Криму Олег Петров привіз на III республіканську виставку-ярмарок «Купуй кримське», організовану з ініціативи Ради міністрів АРК, творіння власних рук — кований, а значить — практично вічний, годинник.

Фото Олексія МАКУШИНА.

За кабана можуть дати п'ять років

Браконьєрів, які вбили дикого кабана, затримала рейдова бригада державного підприємства «Баранівське лісомисливське господарство» **(на знімку)**. На узліссі охоронці помітили слід саней, які в'їхали в лісовий масив. Через деякий час пролунало кілька пострілів.

Члени рейдової бригади вирішили чекати на порушників на виїзді, бо в лісі затримати їх важче. Незабаром з'явилися сани, на яких двоє чоловіків, озброєних рушницею та карабіном, везли незаконно добутого кабана. Сума завданої мисливському господарству шкоди становить 10 тисяч гривень.

Стаття 248 КК України за подібні правопорушення передбачає покарання у вигляді обмеження волі на строк до 5 років з конфіскацією знарядь і засобів полювання та всього добутого.

Олексій КАВУН.

Фото надане прес-службою Житомирського облуправління лісового та мисливського господарства.

Розбазарювали землю — за грати

До дев'яти років позбавлення волі з конфіскацією половини майна засуджено колишнього голову райдержадміністрації одного з районів Тернопільщини. Його також позбавлено права обіймати посади, пов'язані з організаційно-розпорядчими та адміністративно-господарськими функціями, протягом трьох років. Співучасникам злочину, а ними виявилися депутат обласної ради, член комісії обради з питань АПК та земельних відносин, і його колега з районної ради, член комісії з питань використання земель, природних ресурсів, розвитку села та аграрної політики, призначено дев'ять і вісім років позбавлення волі відповідно.

Встановлено, що колишній посадовець у змові з депутатами вимагав і отримав від жителя Чернівців понад 280 тисяч гривень за сприяння у виділенні поблизу Дністра земельної ділянки площею один гектар для ведення селянського господарства. Як повідомили в прокуратурі Тернопільської області, усіх трьох засуджено за ч. 3 ст. 368 КК України — одержання хабара.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Після загибелі жінки й гроші на ліфти знайшлися

Ліфт прирівняли до транспортного засобу підвищеної небезпеки. Зокрема міський голова Запоріжжя Олександр Сін підтримав пропозицію обладнати ліфти відеореєстраторами. Подібна заява пролунала після черговї трагедії в будинку на вулиці Малиновського, де за зрозумілих обставин у шахту ліфта впала жінка. Сталося це в присутності ремонтників — із відкритої останніми кабіни, яка застрягла між п'ятим і шостим поверхами. Загибла до свого 57-річчя не дожила п'ять днів. Коли приїхали медики, вона ще була жива, але згодом померла в лікарні.

Одна з версій ремонтників — жінка перед тим, як зайти в ліфт, пила пиво, і відповідно не могла адекватно оцінювати свої дії. Тому й узялася самостійно вибиратися з кабіни, доки один із ремонтників складав її речі на сходовому майданчику. Версія рятувальників дещо інша: ремонтники, коли кабіну «намертво» заблоковано між поверхами, насамперед мали б евакуювати жінку, а вже потім займатися її речами.

Зауважимо, що Запорізький міський голова О. Сін одразу ж розпорядився виділити додаткові кошти на ремонт і підтримання в робочому стані ліфтового господарства міста. Для цього, найімовірніше, доведеться залишити без коштів інші статті міських витрат.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Зовні — обсерваторія, всередині — житло

Незвична новобудова з'явилася на околиці села Городище Рівненського району. Вона нагадує астрономічну обсерваторію **(на знімку)**. Утім, це справжнісінький житловий будинок площею 50 квадратних метрів, де господарює молода сім'я Вейчуків.

Цікаво, що дім зведено переважно з того, що не горить, не гниє, не піддається корозії і коштує значно дешевше від звичних будівельних матеріалів: із екструдованого пінополістиролу. Його пішло близько тонни.

— До вибору саме такого дизайну та конструкції мене спонукали дві речі, — зізнається Володимир Вейчук. — Перша — це моє прагнення до чогось нового, нестандартного. Друга полягає в тому, що наш будинок — справжній приклад економії. Його вартість разом із земельною ділянкою становить приблизно 25 тисяч доларів. Причому, підготувавши весь будівельний матеріал, звели дім буквально за кілька днів. Фундамент у нього кам'яний, а верхня частина — з пінопласту. Товщина стін — 18 сантиметрів. Чому пінопласт? Бо він — своєрідний регулятор температури. Взимку не дає будинку охолоджуватися, влітку — нагріватися.

За кордоном, особливо у Китаї, Індії, пінопластові будівлі — не дивина. В багатьох місцинах вони ростуть, як гриби після дощу. Можливо, така тенденція чекає і на нас. Але поки що на Рівненщині пінопластова будівля викликає подив. Вейчуки ж кажуть, що вона комфортна для життя. Згодом, можливо, ще хтось захоче мати таку домівку.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Рівненська область.
Фото автора.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...хлібозаводи знижують ціни

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Крім того, здійснюються інтервенції борошна з Аграрного фонду України за цінами, що на 20% нижчі від середньоринкових. Хлібозаводу №8, наприклад, скасувати підвищення цін вдалося саме завдяки отриманій можливості закуповувати борошно в Аграрному фонді України.

«Нового маркетингового року очікується гарний урожай зернових, тому ціни на хліб за прогнозами залишатимуться стабільними, — вважає замголови ОДА Вадим Нестеренко. — А, враховуючи достатню кількість сировини до нового врожаю та інтервенції з Аграрного фонду, передумов для підвищення цін на хліб немає».

З метою забезпечення продовольчої безпеки населення області на маркетинговий рік необхідно 535 тисяч тонн продовольчого зерна. На 1 лютого задекларовано 482 тисячі тонн зерна, у тому числі 201,3 тисячі тонн продовольчого: з нього для хлібопекарської промисловості — 173,9 тисячі тонн (за потреби 250 тисяч тонн на рік, до кінця маркетингового року необхідно 104 тисячі тонн), щомісячно хлібопекарська промисловість споживає 20,8 тисячі тонн продовольчого зерна.

Вл. інф.

...плати більше або йди пішки

Місцеві перевізники, які працюють на міжміських маршрутах Суми—Київ, Суми—Харків, Суми—Дніпропетровськ та інших, на 20 відсотків підвищили вартість проїзду. Подорож до столиці тепер стане пасажиру у 120 гривень, до аеропорту «Бориспіль» — у 150.

Чергове зростання вартості своїх послуг транспортники пояснюють підвищенням цін на пальне, запчастини й збільшенням мінімальної зарплати в країні. Тим часом обласна влада зауважує: діяльність приватних компаній не регламентована, адже вони декларують свої послуги як нерегулярні перевезення. Але чому за цим свавіллям спокійно спостерігають фіскальні та правоохоронні органи?

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

...«Зоря» полегшить роботу гірників

На Рубіжанському підприємстві ТОВ НВП "Зоря" введено в експлуатацію нову виробничу лінію з випуску патронованих вибухових речовин. Вона дозволить щомісяця виробляти до 400 тонн необхідної вугледобувним підприємствам вибухівки.

З запуском нової виробничої лінії на «Зорі» створено ще 60 нових робочих місць. На думку голови Луганської облдержадміністрації Володимира Пристюка, «це перспективний напрям з урахуванням запитів вугільників». У Рубіжанської «Зорі» є багаторічний досвід та позитивний імідж на ринку промислових вибухових речовин. Підприємство поступово нарощує обсяги товарної продукції. Минулого року вони становили 208 млн. 651 тис. грн., а 2011-го — 118 млн. 257 тис. грн. Чималу увагу тут приділяють бізнес-проектам, що дозволяють знижувати викиди шкідливих речовин в атмосферу і споживання природного газу, розширювати асортимент продукції шляхом створення виробництва імпортозамінних товарів — наприклад, хімічних засобів захисту рослин.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

З 1 квітня 2013 року акцизні марки для алкогольних напоїв можуть здорожчати з 10 до 27 копійок (ТСН)

Комунальникам Бердичева, що на Житомирщині, довелося рятувати жителів вулиці Червоної від штучної повені. Її спричинила насосна станція, яка колись подавала воду до нині закритого цукрорафінадного заводу, *інформує наш власкор Олексій Кавун*

Торік на Запоріжжі до органів прокуратури надійшло понад 22 тисячі звернень. Із них лише 500 визнані такими, що мають підстави для реагування. Кожна друга скарга стосувалася порушень у процесі дізнання та слідства, *інформує наш власкор Леонід Сосницький*

Відзначають річницю з дня народження Івасюка

У Львівській опері відбулася прем'єра мистецько-музичної події, присвяченої 64-й річниці з дня народження Володимира Івасюка — «Проект Івасюк». Пісні відомого композитора звучали у новій інтерпретації за участі хору, оркестру та артистів.

Пісні Івасюка прозвучали у нових аранжуваннях, над якими попрацювали композитор Роман Мельник та музичний продюсер проекту, художній керівник капели «Трембіта» Микола Кулик. Глядачі концертів стали свідками незвичного синтезу академічного та естрадного виконання у супроводі оркестру, а також першими побачили рідкісні записи та унікальні, неоприлюднені раніше кадри з архіву родини композитора.

За словами організаторів, у травні «Проект Івасюк» поїде у столицю, а затим — у тур по Україні.

Фото Євгенія КРАВСА.

Розікрали сховище мобілізаційного резерву

Надзвичайне за масштабами розкрадання мобілізаційних ресурсів виявила Херсонська прокуратура з нагляду за дотриманням законів у військовій сфері. Спільно з ревізорами Держфінінспекції її працівники поза планом перевірили у Голопристанському районі сховище техніки та матеріалів для проведення рятувальних операцій на воді та судноремонту, підконтрольне Державному агентству резерву України.

Перебувало майно на відповідальному зберіганні приватного транспортного підприємства — філії акціонерної компанії.

Однак, коли туди несподівано для господарів навідалися правоохоронці, то побачили напівпорожні стелажі.

Дирекція підприємства, котре підрядилося дбайливо зберігати вироби з кольорового та чорного металу, ще два роки тому звільнила посадовця, безпосередньо відповідального за стан і недоторканність цінностей у сховищі. І майже одночасно передала частину своєї території, включно зі сховищем мобрезерву, в оренду іншій приватній фірмі, зареєстрованій у Херсоні. За дивним збігом обставин ця фірма займалася саме операціями з купівлі-продажу оптових партій брухту. І коли термін «взаємовигідного» співробітництва остаточно сплив, зі сховища зникло дві третини його вмісту. А сума недостачі виробів з металу становила понад півмільйона гривень, і це зовсім не за ринковими цінами.

— За фактом крадіжки в особливо великих розмірах прокуратурою внесено відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань. У процесі слідства встановили, хто й кому продавав цінності зі сховища мобілізаційного резерву. На жаль, їх місцезнаходження поки що встановити не вдалося — надто вже багато часу минуло, — коментує прокурор Херсонської прокуратури з нагляду за дотриманням законів у військовій сфері Віталій Слободянюк.

У різних районах Херсонщини розташовано близько двох десятків сховищ мобілізаційного резерву (точна цифра — державна таємниця). Зараз прокуратура та Держфінінспекція спішно розгортають перевірки ще кількох з них.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Шостка знову муляє підпільним рейдерам

СИТУАЦІЯ

На початку минулого десятиліття, після знищення вітчизняними «піклувальниками» (шельмами) двох бюджетоутворюючих підприємств не тільки міста, а деякою мірою навіть регіону — всесвітньо відомої «Свеми» та заводу хімічних реактивів, — стотисячна Шостка занурилась в економічний морок. За офіційними даними, безробіття тут було одним з найвищих серед українських міст і балансувало на межі 25 відсотків.

Однак ласим до чужого «господарям життя», «Свеми» і заводу хімреактивів і цього виявилося замало, тож, почистивши пір'я, вони пішли в атаку на найуспішніше на той час шосткинське підприємство, підпорядковане оборонному відомству держави — казенний завод «Імпульс». Хоч штурм був масованим, бажаних дивідендів атакуючим він не приніс. Пустити підприємство за вітром не дав новопризначений директор Євген Чернов. Чим його тільки не зваблювали, яких пропозицій не робили. Та він, замість увійти в долю, яка пахла мільйонами, щосили ударив на сполох. Аби завадити руйнації «Імпульсу», пройшов всі владні ієрархічні сходинки від голови Сумської облдержадміністрації Володимира Щербаня до тодішнього Президента України Леоніда Кучми. Чого це йому коштувало — знає лише він один. Та завод зберіг: для держави, для Шостки, для багатотисячного колективу, який на ньому нині працює. Не просто зберіг і вивів на глибоку воду. Ось уже вісім років «Імпульс», що до цього кульгав на обидві ноги, керований депутатом Сумської обласної ради, орденоносцем Євгеном Черновим — одне з кращих виробництв країни. І не тільки в економічному, а й соціальному плані. До речі, здобутки і досвід колективу як в економічній, так і соціальній царинах «Голос України» не раз висвітлював на своїх сторінках.

Тим часом, як «Імпульс» крок за кроком все вище здіймався щаблями успіху, сусід по оборонці — казенний завод «Зірка» — уже з усіх сил почав пускати останні мильні бульбашки. Тож кілька років тому керівництво держави «по-сумісництву» звалило на плечі директора «Імпульсу» ще й сусіднього «доходягу». І хоча раніше біля керма кожного з них стояв двозірковий генерал, «рядовий» Євген Чернов не побоявся відповідальності, засукав рукави і взявся за надважку, але благородну місію — рятування одного з колишніх провідних виробництв галузі. Не для себе, для держави. Знаючи його напористість у вирішенні найменшої проблеми та талант організатора, мало хто з шосткинців сумнівається в успішному завершенні Черновим відповідальної місії. Ні, «Зірка» ще повністю не оговталась від економічної «дистрофії», ще не стала на ноги, але вже поволі, потроху, почала підніматися з колін. І це, уявіть собі, усього за два неповні роки.

А у нас, як відомо, завидющих та ласих до прибуткових промислів, тим більше серед новоспеченої «еліти» — греблею не зупиниш. Особливо, якщо для себе. Підтверджують сказане події, які вже два тижні тримають в напрузі всю Сумщину. Так, недільного ранку 17 лютого мешканці Куйбишевського мікрорайону Шостки побачили на під'їздах своїх будинків листівки за підписом начебто представників незалежної профспілки з компрометацією діяльності «Імпульсу», «Зірки», а також їхнього керівника Євгена Дмитровича Чернова. Ось кілька витягів з цих підкидних «шедеврів»: «Казенні заводи «Імпульс» і «Зірка» гинуть. Застаріле обладнання, холодні цехи, багатомільйонні борги... Мінімалка — у робочих, максималка — у керівництва... Шостці загрожує доля Новобогданівки. Утилізація згубна для міста і його мешканців...» І так далі, і тому подібне. Один із справжніх рятівників Шостки виставлений у цьому пасквілі справжнім монстром, на якому проби ніде ставити. І це «подяка» людини за її титанічні зусилля зі спасіння заводів, які нині годують і обігрівають третину міста.

Однак закулісним «благодійникам» цього бруду виявилося замало, тож 25 лютого вони вдалися до наступної «викривальної акції»: вночі з неділі на понеділок по-злодійськи обмалювали «викривальними» написами будинки, зупинки громадського транспорту, заклади громадського харчування, навіть заводоуправління. Так, можливо, і справді у директора Євгена Чернова, який роками кладе своє життя на вівтар Вітчизни, який б'ється на смерть, аби державні підприємства не перекочували до елітних хапуг, а залишалися у власності держави, душа з подвійним дном, і незалежна профспілка нарешті відважилася вивести його на чисту воду?

Голова Незалежної профспілки заводу «Зірка» Ростислав Дуплін: «Наша профспілка не має жодного стосунку до цього брудного пасквіля. Хтось, знаючи, що люди нам довіряли і довіряють, бо ми завжди обстоюємо інтереси робітників, без зволікань реагуємо на проблеми, які виникають при відродженні підприємства, прикрився нашим іменем. Кому це вигідно, стане зрозуміло перед виборами міського голови Шостки. Ми ж завжди працювали відкрито, висвітлюючи всі проблеми і негаразди в газеті «Сумщина вільний вибір». А те, що директор нашого заводу Євген Чернов муляє багатьом як в Шостці, так і далеко за її межами — давно знає чи не все місто...».

Голова контрольно-ревізійної комісії, член незалежної профспілки Олександр Компанець: «Той, хто кинув камінь у город Євгена Чернова, а прикрився нами, певно, розраховував зіткнути нас лобами і отримати в союзники нашу профспілку. Ми ж нашого директора на поталу не віддамо нікому. Хто б це не був. До його приходу на «Зірку» завод нагадував прохідний двір, з якого машинами вивозили порізане обладнання. Нині на виробництві діє робочий контроль, повз який навіть миша не прослизне. Міг би багато розповісти про зміни на краще, які розпочалися після приходу Євгена Дмитровича. Та скажу коротко: директор боліє за завод і працює на завод — тобто на колектив».

Член профкому незалежної профспілки заводу Лідія Александренко: «Я обурена нахабством і брехнею авторів пасквіля. Працівники підприємства самі чудово бачать, що насправді відбувається на заводі. Ми нарешті почали отримувати заробітну плату, на підприємство почали надходити необхідні для виробництва матеріали, засоби безпеки. Так, у січні було важко, але люди з розумінням поставилися до назрілих проблем і пішли в неоплатну відпустку. Повірте, нам є з чим порівнювати сьогоднішній стан заводу. Тож за Чернова будемо стояти горою...».

Ось таку відповідь надають закулісним «борцямправдолюбцям» члени трудового колективу заводу «Зірка». До речі, «Голос України» готовий також вислухати і невідомих пасквілянтів, якщо, звісно, вони відважаться вийти з-за куліс...

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

«Колосок» прийняв малят

У селі Новоіванівка Нікопольського району Дніпропетровщини після капітального ремонту та впровадження енергозберігаючих технологій знову запрацював дитячий садок «Колосок». Двоповерховий будинок був побудований 1986 року. Сьогодні тут виховуються малята із трьох сіл — Новоіванівки, Новоселівки та Високого.

«Усі вікна та дверей у будівлі замінили на енергозберігаючі», — розповів голова Новоіванівської сільради Ігор Іщенко. Зробити ремонт у дитсадку змогли завдяки участі новоіванівської сільської громади у Всеукраїнському конкурсі проектів і програм розвитку місцевого самоврядування. Загальна сума фінансування проекту становить понад 100 тисяч гривень, майже 80 тисяч із них надійшли з обласного бюджету. Також були залучені кошти сільської ради та громадських організацій.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Фото надане прес-службою облради.

Переговори закінчилися за північ, але ночувати Президент не залишився

Учора вночі завершилася робоча зустріч Президента України Віктора Януковича з президентом РФ Володимиром Путіним. За оцінкою прес-секретаря російського президента: «Відбулося багатогодинне, вельми довірче й відверте спілкування президентів Росії та України. Володимир Путін і Віктор Янукович детально обговорили практично увесь порядок денний двосторонніх відносин».

Президенти вперше зустрілися цього року. Вони були «без краваток», тепло привіталися, обнялися і, схоже, щиро були раді побачити один одного. У присутності представників ЗМІ Віктор Янукович і Володимир Путін не тільки розповіли про теми майбутніх переговорів, а й відповіли на запитання журналістів. Далі переговори проходили за зачиненими дверима. Непублічність україно-російських переговорів на вищому рівні вже стала традицією. І нинішня розмова не була винятком.

Щоправда, завдяки декільком хвилинам спілкування з пресою стало зрозуміло, що Володимир Путін насамперед стурбований падінням товарообігу між Росією й Україною, який упав на п'ять мільярдів і сьогодні становить 45 млрд. доларів.

Російський президент також розповів Віктору Януковичу та журналістам про блага, які обіцяє Україні інтеграція до Митного союзу. Президент України з ним не сперечався, але спробував переконати свого колегу, що просто так вирішити і вступити до Митного союзу сьогодні неможливо: «Будуть потрібні внутрішньодержавні процедури».

Володимир Путін також повідав про взаємовигідні російсько-українські проекти, «високотехнологічні — це і космос, і авіабудування, ми розбудовуємо контакти у сфері енергетики, у тому числі атомної енергетики». «Загалом робота йде успішно», — наголосив В. Путін.

У ході переговорів президенти обговорили питання добудови третього й четвертого блоків Хмельницької АЕС, активізацію роботи зі спільного виробництва літаків сімейства Ан, питання регіонального співробітництва.

Але головною темою, яку президенти обговорювали у форматі «тет-а-тет», були «газові відносини»...

Російські експерти нагадують, що транзит природного газу територією України в січні 2013 року скоротився на 23,2 відсотка проти січня минулого року. А у 2013 році Україна планує закупити в Росії всього близько 18—20 мільярдів кубів газу.

За підсумками переговорів жодних документів, як і анонсувалося раніше, підписано не було. Але, як переконані експерти й дипломати, у сучасній міжнародній політиці дуже важливими є особисті контакти й гарні, довірчі взаємини між лідерами держав.

Бесіда тривала далеко за північ. Інформовані джерела говорять про те, що російська сторона виділила для української делегації цілий особняк у заміській резиденції Володимира Путіна, над яким майорів прапор України. Але Віктор Янукович не залишився на ніч у Завидово й під ранок повернувся до Києва.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Покоління керівників змінюється, коли розквітають сливові сади

У Пекіні в урочистій обстановці відкрилася перша сесія Всекитайських зборів народних представників, яка є вищим органом державної влади Китаю. У перший день роботи сесії востаннє з доповіддю про роботу уряду виступив прем'єр Держради Вень Цзябао. Він пообіцяв утримати цього року інфляцію в межах 3,5%, збільшити доходи бюджету на 8 відсотків, боротися зі спекуляціями на ринку нерухомості, а загалом — боротися за «побудову суспільства середньої заможності та здійснення великого відродження китайської нації».

Саме на цьому форумі мають завершити процес передання влади попереднього покоління китайських керівників новому, який почався на 18-му з'їзді КПК у листопаді 2012 року. Сі Цзіньпін, котрий змінив Ху Цзіньтао на посту генерального секретаря ЦК Компартії Китаю, на цій сесії буде обраний головою КНР, а прем'єра Держради КНР Вень Цзябао змінить нинішній віце-прем'єр Лі Кецян.

ФОТОФАКТ

На півночі Японії під час сильного снігопаду зійшов з рейок швидкісний потяг «Komachi» № 25, у якому їхали 130 пасажирів. Інформації про потерпілих не надходило, фахівці з'ясовують причини аварії.

Фото Photoshot/Укрінформ.

Пригрозили анулювати угоду про перемир'я

Пхеньян у вівторок пригрозив анулювати підписану після закінчення корейської війни угоду про перемир'я, якщо США й Південна Корея не припинять спільні військові маневри, **передає Reuters з посиланням на повідомлення Центрального телеграфного агентства Кореї (ЦТАК)**.

Із цією заявою виступив офіційний представник командування Корейської народної армії. **За даними Associated Press**, причиною для розриву угоди можуть також стати накладені на КНДР санкції, **передає РІА «Новости»**.

Очікувалося, що 5 березня Рада Безпеки ООН обговорить проект резолюції, що передбачає розширення санкцій проти північнокорейських осіб та організацій, причетних до ядерної програми Пхеньяна, у відповідь на проведення КНДР ядерних випробувань.

Стратегічний успіх опозиції

Сирійські повстанці взяли в полон Хасана Джалілі, що обіймав пост губернатора провінції Ракка, а також очільника регіонального відділення правлячої партії «Баас», **пише «The Washington Post»**. Ці урядові чиновники стали одними з найвисокопоставленіших бранців, що потрапили до рук опозиціонерів з моменту початку повстання в березні 2011 року.

Повстанці оголосили про захоплення міста Ракка (столиці однойменної провінції) 4 березня, коли після запеклих боїв вони змогли вибити з міста більшу частину урядових військ, що обороняли його. Одразу після цього захоплена юрба місцевих мешканців скинула з постаменту пам'ятник Хафезу Асаду — попередникові й батькові чинного президента Башара Асада.

Армійська авіація та артилерія після втрати міста нанесли по ньому низку ударів з позицій, розташованих поза межею міста, однак повернути втрачені позиції урядові сили не змогли.

Провінція Ракка розташована в північній частині центру країни, а її столиця — на березі річки Євфрат. Ракка межує з провінціями Алеппо, Хасака та Дейр аз-Заур, де в останні місяці також тривають запеклі зіткнення. У цьому зв'язку захват провінції та міста став великим стратегічним успіхом опозиції.

Крім того, захват провінційної столиці має велике символічне значення, оскільки раніше повстанці не могли повністю взяти під свій контроль жодну столицю провінцій.

ФОТОФАКТ

Юний ковбой зі США готується до участі в знаменитому х'юстонському родео, яке раз на рік на початку весни відбувається тут із 1932 року.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Текстильна дорога простяглася від Стамбула до Хмельницького

Спеціалісти Ради експортерів Туреччини і Стамбульської спілки експортерів текстилю та одягу ознайомилися з роботою швейних підприємств Хмельниччини. Вони побували не лише на фабриках, а й на місцевому базарі, де широко представлена продукція невеликих цехів та малих підприємств. Гості високо оцінили їх роботу, творчі ідеї місцевих майстрів і якість їхньої продукції. Під час зустрічі у Хмельницькій міськраді вони обговорили питання двостороннього торговельно-економічного співробітництва та його перспективи.

Зокрема, йшлося про організацію спільного виробництва. В обласному центрі для цього є необхідні приміщення та обладнання. У проекті зацікавлена і громада міста, тож місцева влада обіцяє підтримку в реалізації інвестиційних проектів.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

ПЛАНЕТА

Хто кому позичив Роксолану

В столичному Археологічному музеї презентовано книгу Світлани Біляєвої «Слов'янські та тюркські світи в Україні. Із історії взаємовідносин в XIII—XVIII ст.».

Світлана Біляєва практично всю професійну кар'єру присвятила вивченню історії турецько-українських стосунків. Була головою правління історико-культурної асоціації «Україна—Туреччина», є автором 200 наукових робіт, одноосібних і колективних монографій.

Головні теми дослідження автора — історія та археологія України в контексті стосунків країн-сусідів у XV—XVIII століттях.

Створення монографії стало можливим завдяки співпраці українських та турецьких вчених. Спільними зусиллями були організовані експедиції для дослідження фортець та історичних пам'яток часів козачини. Матеріали експедицій і стали основою книги. У 1989 році були розпочаті розкопки історичного міста Очаків на Миколаївщині. У 1997—2006 роках відбулися спільні україно-турецькі експедиції для вивчення османських пам'яток Одеської, Хмельницької, Чернівецької областей, кримськотатарських, османських пам'яток Криму та спільне дослідження Аккерманської фортеці.

Під час розкопок знайдено і систематизовано багато артефактів. Провідною ідеєю експедицій було дослідження не війн та непорозумінь, а позитивних моментів історії, культурного обміну та спільних традицій народів. Адже не лише «вони у нас позичили Роксолану» — ми у них теж багато чого позичали!

На конференції виступив аташе з питань культури та інформації посольства республіки Туреччина в Україні Берат Йилдиз. Він зазначив, що монографія пані Біляєвої є знаковою подією для обох країн. «Найближчим часом ми посприяємо перекладу роботи Світлани Олександрівни турецькою мовою».

Олександра САГАЙДАК,
Сергій ХІЛЕНКО.

ФОТОФАКТ

У садах Китаю з кінця лютого до початку березня цвітуть сливові дерева. Ці квіти в китайській культурі символізують життєлюбство, надію та відродження до життя.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Їдемо до Глогува

Завдяки двосторонньому співробітництву органів місцевого самоврядування міст Кам'янця-Подільського та Глогува (Польща) 15 українських дітей із особливими фізичними потребами з 28 квітня по 12 травня пройдуть курс лікування в Глогувському оздоровчому комплексі імені Івана Павла II. Діти, які потребують реабілітації, матимуть змогу отримати курси фізіотерапії, масажу, кінезотерапії.

Реалізація проекту здійснюється під патронатом міського голови Михайла Сімашкевича та Старости Глогувського повіту Рафаеля Рокашевіча.

Єдине питання, яке потребує розв'язання, — перевезення групи, бо відстань між містами-партнерами становить понад тисячу кілометрів. Наразі частину коштів уже знайшла Кам'янець-Подільська міська рада.

Віра ШПИЛЬОВА.

Дружба подвоює радості і скорочує наполовину прикрості

(Бекон)

А з ким ви посткросуєте?

МІЖКОНТИНЕНТАЛЬНЕ ЛИСТУВАННЯ

Останніми роками молоде покоління, окрім традиційних малювання, танців, співів, почало цікавитися різними незвичайними хобі. Почалося все з буккросингу, коли люди лишали вже прочитані книжки в громадських місцях, щоб хтось інший міг їх забрати, а вже потім передати далі. На хвилі популярності цього громадського руху став розвиватися суміжний — посткросинг, що сьогодні вже охоплює 390 тисяч учасників з 218 країн.

Ідея зародження посткросингу належить португальцю Пауло Магалесу, що створив у 2005 році веб-сайт postcrossing.com і зібрав вісьмох однодумців, які втілили ідею в життя. Ідея проекту полягає в тому, що, надсилаючи одну листівку, ти отримуєш другу у відповідь. Для цього треба зареєструватися на веб-сайті, вказати повну адресу, надіслати запит на контакти адресата, відправити йому листівку й чекати на свою вже від іншої людини, після чого обов'язково внести листівку до системи. Але це лише традиційна форма обміну. Посткросери вигадали, наприклад, «ланцюговий» спосіб, коли учасники, дописавши у відповідну тему на форумі, мають відправити листівку автору вище опублікованого повідомлення.

Українська спільнота сьогодні налічує 45 тисяч учасників, один з яких надіслав уже понад 1300 листівок.

І їх кількість з кожним днем зростає. На головне запитання «чому ви посткросуєте?» вітчизняні прихильники руху жартома відповідають: «Щоб у світі було більше поштових скриньок!», що цілком відповідає меті проекту — поєднати людей та популяризувати традицію листування.

«Виникає ілюзія мандрівки світом...»

Олена, 19 років, Київ, студентка

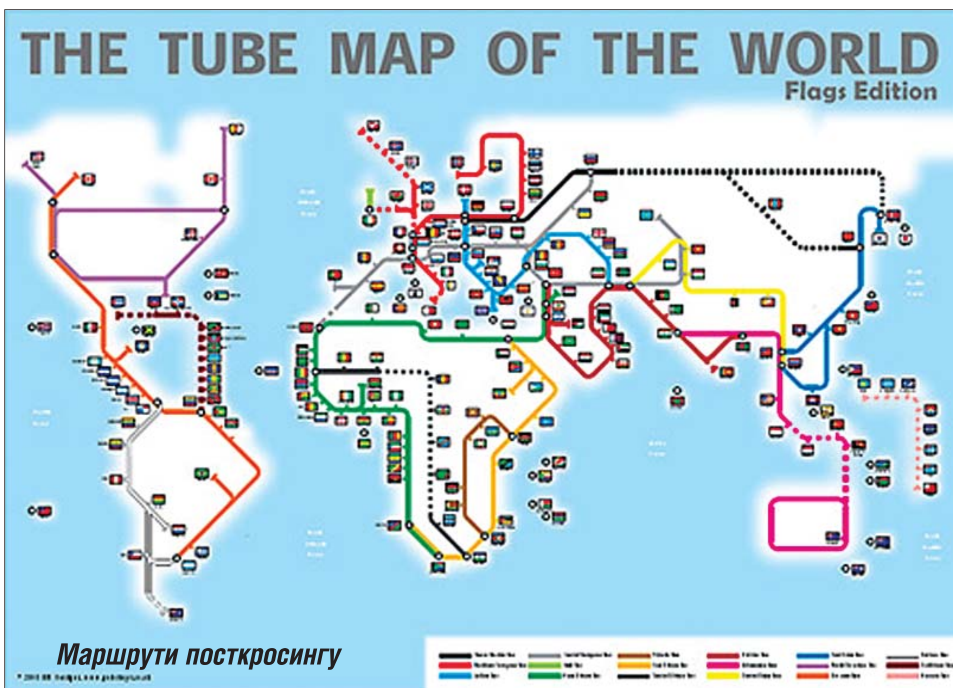
(на знімку)

Про посткросинг я дізналася від своєї подруги. Розповідь мене зацікавила, і я вирішила спробувати. Для мене це ще й спосіб покращити англійську чи іншу мову, якщо ти пишеш людині, яка її знає.

Можна познайомитися з людьми з різних країн і навіть дуже далеких. Так виникає ілюзія мандрівки світом, дізнаєшся про життя в різних країнах та містах. Найціннішою в моїй колекції є вінтажна листівка з картою Гавайських островів 1950 року. Але що в посткросингу неприємно, так це затримки з надходженням. У мене є листівка, яка йде до місця призначення вже 153 дні. Незрозуміло — чи її загубили на пошті, чи той, хто мав би її отримати, просто не зареєстрував її. Шкода...

ЦІКАВІ ФАКТИ

- ***Перша листівка була відправлена з Португалії в Португалію.***
- ***Загальна відстань, яку пройшли листівки, становить 50 млрд. км, що у 330 разів більше за відстань від Землі до Сонця.***
- ***Система нараховує 11 листівок з Антарктиди, але насправді це лише жарт учасників проекту під час реєстрації.***
- ***27 січня 2012 року з Японії в Німеччину було відправлено десятимільйонну листівку.***
- ***Вартість відправлення за кордон листівки або ж листа (до 20 грамів) однакова для усіх країн, незалежно від відстані. Тому не важливо, відправляєте ви листа у Польщу чи Сполучені Штати Америки. А от ситуація із наземною доставкою й авіа — неоднозначна. Теоретично авіапошта мала б бути швидшою, однак, за словами посткросерів, іноді наземна доставка кореспонденції швидша.***
- ***Часто листівки із марками замість авіапошти відправляють наземним шляхом, а іноді листівки, відіслані наземними дорогами, долітають, як авіа. От приміром, є випадки, коли до США листівки за наземним тарифом доходили за 6 діб.***

Маршрути посткросингу

Географія учасників посткросингу:

Росія — 11%
Сполучені Штати Америки — 10%
Китай — 9%
Тайвань — 8%
Німеччина — 7%
Нідерланди — 6%
Польща — 5%
Україна — 4%
Білорусь — 4%
Фінляндія — 3%
Великобританія — 2%
Інші — 26%

За матеріалами сайту postcrossing.com.

«Це краще, ніж просто прочитати, що тобі написав комп'ютер»

Діана, 19 років, Чернівці, студентка

(на знімку)

Для мене посткросинг — це насамперед знайомство з новими та цікавими людьми, яких ти в житті не зміг би зустріти. По-друге, це знайомство із культурою та традиціями інших країн, де, мабуть, не у кожного є можливість побувати. По-третє, це чудова нагода відновити роботу паперової пошти. Адже витягувати листівку із поштової скрині набагато приємніше, ніж просто зайти на мейл і прочитати, що тобі написав комп'ютер.

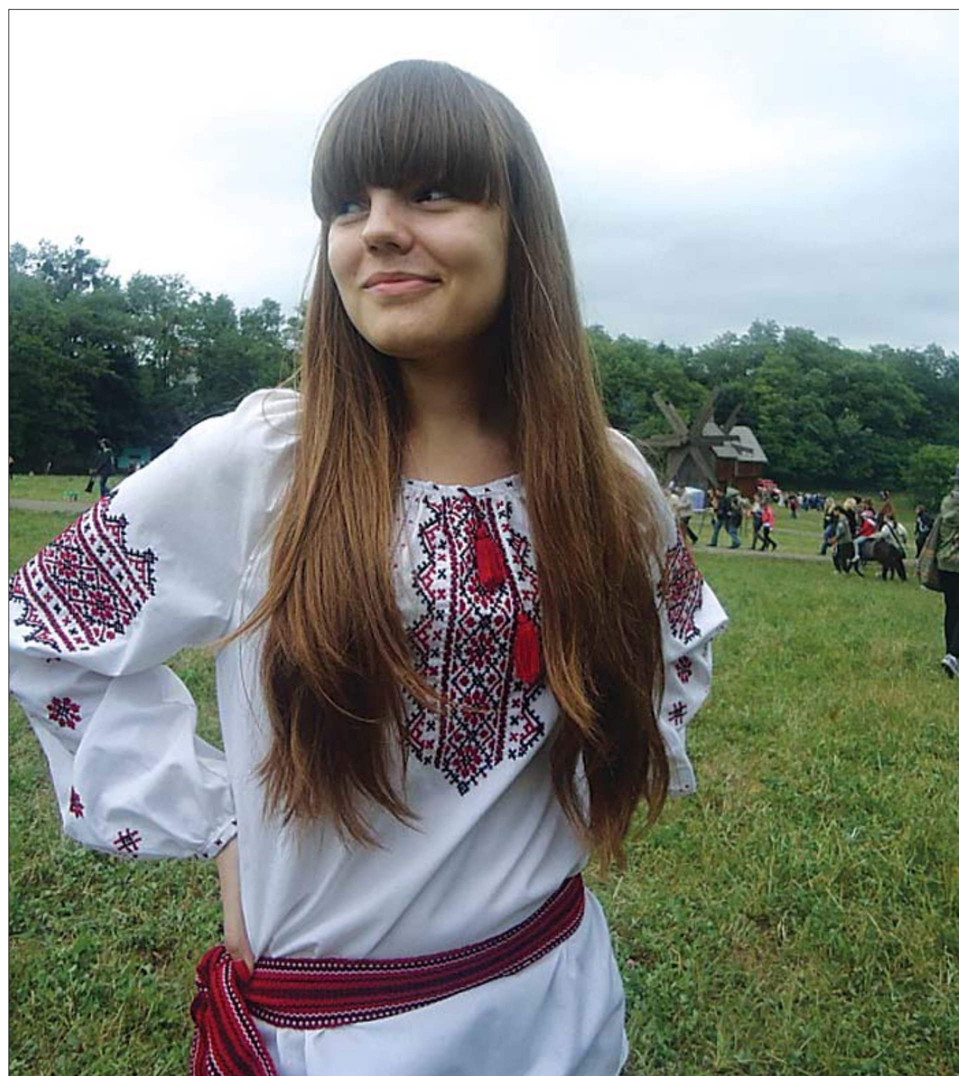
Моє знайомство з посткросингом відбулося, коли я захотіла замовити декілька листівок з-за кордону, щоб привітати друзів. Так я натрапила на офіційний сайт та відправила свою першу листівку в Росію. Саме з росіянами та білорусами, до речі, я найчастіше й обмінююся. Хоча, звісно, хотілося б отримати листівку і з Африки чи Південної Америки. Також я знаю, що є країна, в якій зареєстрований лише один юзер. Такій листівці я, мабуть, зраділа б найдужче.

Сьогодні в моїй офіційній колекції 40 отриманих та 40 відправлених листівок, але це не враховуючи надіслані нетрадиційними методами. Раніше, коли ще не замовляла в Інтернеті, я надсилала листівки з панорамами Чернівців, нині усе простіше: можна зробити спільне замовлення, що обійдеться у 50 гривень.

На своїх листівках я зазвичай розповідаю, як пройшов день, які в мене плани, можу намалювати щось, процитувати слова відомої людини, а в кінці обов'язково пишу дату та про погоду. З останніх мені дуже подобається листівка з 3-D зображенням повного місяця. Хоча часто трапляється, що вони не доходять, у мене вже близько шести загублених на сайті. В основному — з Росії і в Росію. Та буває, що листівки все ж таки доходять, але через два місяці, так було з Києвом. Останнім часом стала помічати, що у мене не розвивається залежність від посткросингу. Постійно треба хоча б якісь листівки отримувати, а то опускаються руки і настрій падає, коли бачиш пусту поштову скриньку...

Олеся ТИТАРЕНКО.

Фото надані учасниками опитування.

Щоб у світі було більше поштових скриньок!

Як віртуальне стало реальним

КОХАННЯ В МЕРЕЖІ

Сьогодні знайомства в Інтернеті стають дедалі популярнішими і поширенішими. В умовах нинішньої комп'ютеризації і розвитку Всесвітньої павутини з'являються нові соціальні мережі, форуми, блоги, до яких залучається не лише молодь, а й люди середнього віку. Створюючи сторінку в Інтернеті, кожен має на меті своє: поспілкуватися на цікаву тему, знайти однодумців, друзів, а інколи — навіть кохану людину...

Але чи може віртуальне спілкування привести до чогось серйознішого, ніж просто переписка за монітором комп'ютера? Чи можливе продовження стосунків у реальному житті? І чи щасливі шлюби, пов'язані Інтернетом? Саме ці питання ставить собі молодь, яка хоче знайти пару за допомогою мережі. Поширеною є думка, що віртуальне завжди залишається віртуальним, але, як свідчить практика, це не завжди так! А історії наших героїв доводять це ще раз.

Історія перша: Олександр і Олена

«У реальному житті ми соромилися підійти одне до одного...»

Олександр та Олена навчалися в одному університеті, грали в суперницьких командах КВК і давно подобалися одне одному, але не були знайомі... А все через сором'язливість. І якби не Всесвітня павутина, то, можливо, сьогодні вони радісно б не посміхалися зі спільної сімейної фотографії.

«Усе почалося у січні 2007 року. Холодним зимовим вечором я сиділа під теплою ковдрою, пила гарячий чай і спілкувалася з друзями в «ICQ». Останнім часом мені часто писали незнайомці, але розмови чомусь не виходило. І тут укотре прийшло повідомлення від незнайомого хлопця. Цього разу все склалося інакше: нам було так легко спілкуватися, ніби ми знали одне одного вічність. Те, що ми навчаємося в одному університеті, граємо у суперницьких командах КВК і заочно знаємо одне одного стало зрозуміло пізніше», — згадує Олена.

Найдивовижніше те, що насправді Олександр зовсім не шукав в Інтернеті ту дівчину, яка сподобалася йому колись. Він просто в «ICQ» набрав запит: дівчина, 18—25 років, місто Сєверодвінськ, незаміжня і щоб була в онлайні. Йому випав список з 10 дівчат, серед яких була Олена, і саме її він обрав.

«Ми спілкувалися близько тижня, потім зустрілися. Офіційно наша історія кохання почалася 14 лютого, коли Олександр запропонував стати парою. Усе дуже швидко закрутилося: незабаром ми почали жити разом, а через 5 років у новорічну ніч він зробив мені пропозицію руки і серця. А нещодавно ми зареєстрували наш шлюб. Я чекала на це вічність. А сьогодні у нас єдина мета — створити сім'ю з трьох осіб, а далі буде видно!» — поділилася Олена.

Історія друга: Юрій та Ірина

«...Я неймовірна зануда, ночами копаю картоплю і в'яжу шкарпетки. Не вийде у нас з вами спілкування»

Усе почалося з банального повідомлення у мережі: «Привіт. Як справи? Що робиш?» Раніше на такі запитання від незнайомців Ірина не відповідала, але цього разу щось зсередини ніби смикнуло її і вона написала: «Здрастуйте! Я неймовірна зануда, ночами копаю картоплю і в'яжу шкарпетки, так що не вийде у нас з вами спілкування». Відповідь не змусила довго чекати: «Дивовижний збіг! А я з Сибіру, мене навчили валянки катати — цим і займаюся. Тому спільну мову знайдемо».

Саме з цих веселих і невимушених повідомлень розпочалося інтернет-знайомство Ірини Нужиної та Юрія Давидяна. Хлопець підкорив дівчину своїм почуттям гумору і вже за тиждень вони стали залежними від віртуального спілкування. Ірина з посмішкою на обличчі згадує: «Вечорами я сиділа біля комп'ютера, з нетерпінням чекаючи на його появу в мережі і повідомлення: «Здрастуй! Наскільки вже довга шкарпетка, яку ти в'яжеш?» Від цих повідомлень завжди підіймався настрій.

Ми почали розповідати одне одному про себе. Я дізналася, що раніше Юра жив у Республіці Хакасія (південь Сибіру), а в моє рідне місто — Нижній Новгород — приїхав навчатися у військовому університеті. Та найбільше мене цікавило те, як він знайшов мене в безмежній Всесвітній павутині. Виявляється, що, навчаючись у закладі винятково для чоловіків, його цікавило, як вчиться хлопцям там, де у групах є дівчата у формі та погонах. Почувши про академію МВС, мій коханий, не довго думаючи, «заліз» «В контакт» і почав шукати дівчат, які там навчаються. Однією з перших сторінок йому трапилася моя, і він написав те перше банальне повідомлення, з якого усе і почалося.

Перше побачення відбулося через два тижні, коли Юру привезли на екскурсію до міста і він запропонував зустрітися. У мене від радощів аж дух перехопило. Ми казково провели час: гуляли набережною, їли морозиво, а він постійно жартував. Іскра кохання спалахнула між нами. Після закінчення університету Юра запропонував мені руку і серце. Нещодавно ми зіграли весілля. Це найкраще, що могло статися у моєму житті. Я вдячна творцю Інтернету за те, що поєднав нас!»

Юрій та Ірина Давидяни, 24 і 23 роки, Росія, м. Нижній Новгород.

Історія третя: Костянтин і Ксенія

«Коханого зі сну я зустріла в Інтернеті...»

Колись Ксенії наворожили, що скоро настане кінець невизначеності у сердечних справах і буде її щастя — брюнет. Зважаючи на багато нерозділених раз в особистому житті, дівчина дуже зраділа й уявила образ таємничого брюнета з карими очима та з нетерпінням почала чекати на його появу.

Коли друзі порадили Ксенії зареєструватися на сайті знайомств, у неї навіть гадки не було, що в Інтернеті можна знайти кохання, але вона все ж таки створила сторінку. Дуже скоро з'явилися пропозиції побачень. Дівчина зустрілася з деякими молодиками, але все було не так і хлопці не ті... Однак пророцтво ворожки таки збулося — у 2008 році розпочалася історія кохання Ксенії і Костянтина Пантюхіних.

«Зайшовши черговий раз на сайт, у списку я побачила симпатичного хлопця — саме такого, про якого завжди мріяла. Він ніби вийшов із мого сну, — згадує Ксенія. — Певно, це було кохання з першого погляду, тому що ночами я почала марити про нашу дружбу, спілкування, прогулянки... Проявивши сміливість, я першою написала йому. Розмова зав'язалася сама собою, а через декілька днів Костянтин запропонував зустрітися у центрі міста. Чотири години пролетіли, як мить. Уночі ми продовжили спілкування по телефону і... освідчилися одне одному в коханні. Мабуть, це був найшаленіший вчинок у моєму житті: я ніколи не думала, що за такий короткий проміжок часу можна закохатися. Усе дуже швидко закрутилося, і через три роки у нас з'явилася донечка — наша маленька принцеса Юленька, якій нині вже півтора року! У майбутньому плануємо трьох дітей і велику дружну сім'ю. Сподіваємося, що так воно і буде. Головне вірити, а ми віримо понад усе!»

Сюзанна КІРІНА.

Фото надані героями розповідей.

Костянтин і Ксенія Пантюхіни, 24 і 22 роки, Росія, м. Іжевськ.

Олександр і Олена Долгови, по 26 років, Росія, м. Сєверодвінськ.

Знайомтеся, але обережно!

Ольга Михайлова, психолог-практик:

Спілкування в Інтернеті дуже відрізняється від реального. Головна відмінність у тому, що при віртуальному спілкуванні відбувається постійне зіткнення особистості з власними фантазіями про себе і навколишній світ. Люди багато домислюють і приймають бажане за дійсне.

Саме у можливості замаскувати себе справжнього і полягає найбільша пастка...

Відповідно, перш за все, потрібно усвідомити: «Усе, що я відчуваю і думаю про цю людину можна перевірити лише під час зустрічі». Якщо ваш віртуальний знайомий готовий зустрітися — значить, підсвідомо не боїться показати себе справжнього.

Але незважаючи на це, навіть після тривалого спілкування в Інтернеті ви маєте налаштуватися на зустріч так, ніби ви зустрічаєтеся з незнайомою людиною. Лише налаштувавшись так, зможете захистити себе від розчарувань.

І не варто забувати, що віртуальний світ може і має бути певною мірою джерелом енергії для вас.

Наприклад, чий-небудь хороший пост піднімає настрій, розміщена ким-небудь безсмертна цитата змушує згадати і замислитися про щось важливе в житті... Це все насправді! Але для вас — це лише реакція. А хто там — по той бік монітора, — ніхто не знає.

ЧАТУВАННЯ

Друзі з Інтернету

Валерія, 18 років, КНУ ім. Т. Г. Шевченка:

— До знайомств в Інтернеті ставлюся нейтрально: сама нових друзів не шукаю, але якщо хтось перший напише, залюбки поспілкуюся. Хоча такі знайомства серйозними не вважаю. В Інтернеті можна придумати і приховати все, що завгодно. А під час зустрічі виникає розчарування, бо людина виявилася не такою, якою представилася переписуючись. Звичайно, бувають винятки. Чула, що є щасливці, які знайшли в Інтернеті другу половинку. Але в більшості випадків знайомства у Всесвітній павутині залишаються віртуальними.

Загалом хочу сказати, що спілкуватися у соціальних мережах чи на сайтах знайомств інколи цікаво, адже можна знайти однодумців, цікавих і товариських людей. Та варто завжди пам'ятати, що людям з Інтернету не можна стовідсотково довіряти, бо ніколи не знаєш, хто сидить по той бік монітору...

Олексій, 18 років, КПІ:

— Інтернет — чудове місце для пошуку колег, товаришів, однодумців, а інколи, якщо пощастить, навіть друзів. Особисто я познайомився у Всесвітній павутині з музикантом і відтоді ми з ним вже більше двох років переписуємося, обмінюємося досвідом у музичній сфері. До минулого літа наше спілкування обмежувалося перепискою в соціальній мережі, але під час Євро-2012 ми випадково зустрілися на Хрещатику. Наша незапланована зустріч підтверджує, що в житті можна чекати всього. В Інтернеті я також знайшов барабанника у свою групу і ще одного друга.

Вважаю, якщо справді чогось прагнеш — головне шукати, а не думати: «Та ну, шукати барабанника в Інтернеті... Це неможливо...» Але щодо пошуків другої половинки не варто себе надто обнадіювати — здебільшого це нереально. Хоча буває по-різному.

Марія, 17 років, НМУ ім. Богомольця:

— Я вважаю, що знайомства в Інтернеті, зазвичай, нічого в собі не несуть. Звичайно, у деяких окремих випадках вони можуть бути серйозними і навіть мати продовження в реальному житті, але це досить рідкісне явище. У мене був період, коли я шукала у Всесвітній павутині нових друзів та однодумців. З більшістю спілкування обмежувалося лише перепискою. Хоча з однією дівчинкою товаришуємо донині: ми вступили до одного університету, про який вона дізналася від мене. Загалом я думаю, що у знайомствах в Інтернеті потрібно знати міру і не особливо захоплюватися, адже за плечима є реальне життя, яке у десятки разів цікавіше. І взагалі, з Інтернетом потрібно бути обережним, щоб не отримати залежність.

Олександр, 19 років, НАВС МВС:

— До знайомств в Інтернеті ставлюся позитивно. Це можливість знайти нових друзів, товаришів та однодумців, поспілкуватися на цікаві теми. Більш того, вважаю, що знайомства у Всесвітній павутині можуть бути серйозними — усе залежить від бажання людей і їх можливостей. Щодо пошуку коханої людини й продовження стосунків у реальному житті дещо складніше. Велике значення відіграє відстань, що розділяє людей. До певного часу я думав, що такі відносини реальні, і що кілометри нічого не варті, якщо люди рідні одне одному, але виявилося, що ні... Дуже складно підтримувати кохання на відстані і жити переписками від зустрічі до зустрічі, не знаючи, коли знову побачитеся.

Особисто у мене були знайомства в Інтернеті, але ні до чого серйозного не привели. Наші шляхи розійшлися, як у морі кораблі.

Загалом хочу сказати, що не можна прив'язуватися до людини дуже швидко і вимагати від неї неможливого, знаючи, що вона за 1000 кілометрів від тебе.

Діана, 19 років, КНЕУ ім. Вадима Гетьмана:

— Знайомство в Інтернеті доволі ризикова справа, оскільки ніколи не знаєш, хто сидить по той бік екрану і які цілі переслідує. Хоча не все так просто, бувають винятки, коли зароджуються насправді теплі, товариські стосунки. Я навіть знаю декілька пар, які познайомилися в Інтернеті, одружилися і живуть у щасливому шлюбі. Але так буває рідко... Щодо продовження стосунків у реальному житті, то тут усе залежить від людей: деякі прагнуть залишитися друзями лише онлайн, інші — зустрічаються. Мій досвід знайомств у Всесвітній мережі залишив гарні спогади, цінний досвід і нічого серйозного.

Загалом, раджу завжди пам'ятати, що перше враження може бути оманливим. Тому перш ніж зближуватися з ким-небудь, потрібно краще дізнатися про людину, її захоплення, коло спілкування, діяльність. А беручи до уваги технічний прогрес, ніщо не заважає спілкуватися за допомогою веб-камери до того, як зустрітися особисто.

Злата ГОРДАШ.

Фото надані учасниками опитування.

Прокуратура Чернівецької області з'ясовує обставини смерті засудженого Олександра С., якого 26 лютого доставили із СІЗО до лікарні з діагнозом «цукровий діабет 1–го типу, важка форма, інсулінозалежний, некомпенсований». Наступного дня 30–річний пацієнт помер, *інформує наш власкор Сергій СУЛИМА*

Преображенська сільрада Томаківського району на Дніпропетровщині за кошти проекту ЄС/ПРООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду» капітально відремонтувала місцеву амбулаторію загальної практики сімейної медицини, *повідомляє наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО*

Цілющі джерела Львівщини: давня казка чи буденна реальність?

Як зникають перші бальнеологічні курорти і виснажуються запаси мінеральних вод

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

З 500 відомих джерел мінеральних вод у країні п'ята частина припадає на Львівську область. Цей край має унікальні можливості для лікування більшості захворювань, але використовуються вони не на повну силу. Бурхливими темпами розвиваються лише Трускавець і Моршин, останніми роками — Східниця. Перші бальнеологічні курорти Галичини поволі відмирають.

Забуті лікарні

Першу водолікарню в Галичині збудовано 1578 року на території нинішнього санаторію «Любінь Великий», що за тридцять кілометрів від Львова. Славилася цілющими сірководневими джерелами. На лікування сюди колись приїжджав австрійський цісар Франц-Йосиф. У сульфідних водах "Любеня Великого" оптимальний вміст сірководню для лікування серцево-судинних захворювань, хвороб нервової системи та кістково-суглобної системи.

Нині про цей бальнеологічний курорт майже не згадують. Старі приміщення ще сяк-так підтримують, але вже ніщо не нагадує про славетні часи.

Сумна картина і в Шкло, що в Яворівському районі, де першу водолікарню побудували 1616 року. Колись популярний серед військових курорт стоїть пусткою.

Якщо проїхати трохи далі Яворівщиною до Немирова, а тут водолікарня на сірководневих джерелах з'явилася у 1814 році, побачимо таку саму картину. Старі забуті бальнеологічні курорти ледве зводять кінці з кінцями. Більшість інвестицій спрямовують до Трускавця і Моршина, де розвинута інфраструктура, де збудовані сучасні бювети. У Моршині перший санаторій відкрили дещо пізніше — у 1876 році.

Старі курорти з цілющими джерелами залишилися поза увагою інвесторів, хоч загальні запаси мінеральних сульфатних вод на території сіл Великий Любінь, Немирів та Шкло сягають кількох тисяч метрів кубічних на добу, а використовують лише близько 250 метрів кубічних.

У Яворівському районі на перетині річок Стара і Домажир є село Солуки, де з 1959-го видобувають два типи мінеральної води — слабкої мінералізації та лікувальну мінеральну воду. Вживають її для профілактики і лікування захворювань шлунково-кишкового тракту, для підвищення імунітету та нормалізації обміну речовин.

У сусідньому Буському районі виробляють воду «Олеську». За хімічним складом вона близька до «Смірновської» мінеральної води (Железноводськ), води «Єсентуки-20», вод у Карлових Варах (Чехія). Її розливають у селищі Олесько.

Найвідоміші родовища мінеральних вод без специфічних компонентів розташовані у селах Балучани, Новий Милятин, Розлуч. Загальні запаси становлять понад 27000 метрів кубічних на добу. Це ще один клондайк для тих, хто хоче вкласти кошти у розвиток курортів та розробку мінеральних вод.

Міста на свердловинах

На Львівщині завдяки природним джерелам мінеральних вод виросли два міста, відомі на всьому колишньому радянському просторі, — Трускавець і Моршин. З восьми видів мінеральних вод, що застосовують у бальнеології, тут використовують сім.

Для тутешньої «Нафтусі» характерне особливе поєднання органічних речовин і мікроелементів, які зустрічаються лише на Трускавецькому родовищі.

За оцінками експертів, «Нафтуся» за цим показником перевершує мінеральні води відомих світових курортів. Середня густина органічних речовин у мінеральних водах Баден-Бадена — 0,6 г/л, Вісбадена — 1,2 г/л, Бад Кіссінгена — 3,1 г/л, а Трускавця — 23,1 г/л.

Найбільш бурхливими темпами розвивався Трускавець. У 1910 році бальнеологічний курорт відвідало 3,5 тисячі осіб, у 1913 — 5 тисяч, у часи існування СРСР кожного місяця тут відновлювало своє здоров'я понад 15 тисяч осіб.

На Прикарпаття їздять не тільки за здоров'ям. Мінеральна вода «Юзя» завдяки речовинам гліцеринового походження сприяє оновленню шкіри, надає їй природного відтінку. А моршинську воду визнано найбільш збалансованою за мінеральним складом для споживання, бо вона за показником густини є наближеною до плазми крові.

Ще одним містом на мінеральній воді мають всі шанси стати селище Східниця, де унікальна природа, а джерела підходять близько до поверхні. Ця «українська Швейцарія» більше приваблює людей, ніж шумні й гамірливі Трускавець і Моршин.

Після екскурсії до мінеральних джерел почуваєшся, немов у казці, де природа творить справжні дива.

— Перелік захворювань, які лікують у нас, дуже довгий. У Східниці розвідано понад 30 джерел мінеральних вод. Це один з найбільш перспективних курортів, який може скласти конкуренцію Моршину та Трускавцю, — розповідає «Голосу України» селищний голова Іван Піляк. — Потрібно лише розв'язати проблеми з каналізацією та водовідведенням, створити сучасну інфраструктуру.

Все на конвеєр

Офіційна статистика свідчить, що на Львівщині виробляють майже половину мінеральних негазованих і п'яту частину мінеральних газованих вод в Україні. Підприємства з відомими брендами продають свою продукцію в країні та експортують за кордон.

«Бізнес на мінеральній воді — один з найприбутковіших у світі», — вважає колишній голова Львівської ОДА, член ради директорів «ІСД груп Україна» Микола Кміть, що у Львівській області розливає «Моршинську» та «Трускавецьку» води.

Якщо відомі виробники води дбають про свій імідж і перспективу, то малі підприємства, як правило, живуть сьогоднішнім днем.

Війни за мінеральні джерела не поступаються боротьбі за нафтові чи газові родовища. Вже кілька років триває конфлікт за те, щоб стати господарем мінеральних джерел у Східниці. Свого часу з'явилися ділки, які намагалися організувати промислове виробництво східницької води. Обіцяли доглядати джерела, облаштувати територію, але коли не вдалося виробництво води поставити на конвеєр, про конкретні справи забули.

Досі не стихають пристрасті за «Солуками» та «Олеською». Триває боротьба за водні запаси Шкла та Немирова. Змагаються представники двох сил. Перші хочуть розвивати санаторно-курортну галузь і по-господарськи використовувати джерела мінеральних вод, інші прагнуть поставити свій бізнес на промислову основу і бездумно набивати кишені. Що переможе — казка чи практична реальність — не важко спрогнозувати. Тому, вважає перший заступник голови Львівської ОДА Богдан Матолич, який свого часу був міським головою Трускавця і добре знає курортну галузь, влада має енергійніше працювати над питанням економного використання природних ресурсів. У таких регіонах в облдержадміністраціях має бути окремий підрозділ, який би займався курортною галуззю. Та й у межах країни не відчувається координаційна робота зацікавлених структур.

Богдан КУШНІР.

Львівська область.

На знімках: санаторій «Кристал» (зверху); сучасні послуги надають на бальнеологічному курорті у Трускавці.

Фото Віталія ГРАБАРА.

ФАКТ

Ось як характеризують деякі східницькі джерела мінеральних вод медики.

Джерело №1: слабомінералізована вода з підвищеним вмістом органічних речовин. Лікує цукровий діабет, панкреатит, хвороби сечовидільних шляхів, печінки.

Джерело №2: гідрокарбонатно-натрієво-кальцієва вода. Корисна при сечокам'яній хворобі, хронічному пієлоциститі нетуберкульозного походження, недугах жовчовидільної системи.

Джерело №3: слабокислотна гідрокарбонатно-кальцієва вода із запахом сірководню і підвищеним вмістом корисних мікроелементів. Вона має сечогінну і протизапальну дію, покращує уродинаміку і циркуляцію крові, стабілізує роботу нирок, а також перешкоджає утворенню й зростанню в них каменів. Покращує самопочуття й апетит, сприяє очищенню організму від радіонуклідів, а вміст у ній цинку допомагає при лікуванні цукрового діабету.

Інваліди: і любов, і обов'язок

ПРОБЛЕМА

Ця подія навряд чи когось залишила байдужим. Чотирма ударами ножем було вбито інваліда дитинства, хворого на ДЦП Михайла Мирончука. 17-річного хлопця позбавив життя рідний батько — Іван.

— Трагедія сталася торік навесні в селі Острівці Володимирецького району Рівненської області, — розповідає начальник слідчого відділу райуправління міліції Ярослав Мрачинець, котрий першим прибув на місце події. — Жанна, мати Михайла, поїхала у справах до райцентру. Туди їй зателефонували й повідомили, що сину стало зле. Повернувшись додому разом із медиками швидкої допомоги, жінка побачила сина мертвим і втратила свідомість. Батько вбитого хлопця був ніби в ступорі й спочатку нічого не говорив, але після розмови з психологом зізнався в скоєному. Мотив і причину злочину він так і не зміг пояснити.

Заховали від світу

Сусідка Мирончуків — Наталя Хлон — розповіла, що батьки Михайла, які крім нього мають іще трьох дітей, соромилися хлопчика-інваліда. За 17 років дитину ніхто з сусідів, навіть найближчих, жодного разу не бачив ані на подвір'ї, ані на вулиці.

— Така дитина — то горе для батьків, а особливо для матері, — розповідає сільський фельдшер Галина Мокруха. — Іван Мирончук і раніше неговірким був, а після народження хворої дитини взагалі став відлюдьком. Ні з ким не балакав, навіть голови не піднімав: завжди сунув селом понуро, аж страшно було. Ще коли Мишко був зовсім маленький я Жанні казала: «У вас якесь дитя не таке, з ним не все гаразд. Його треба лікувати». Та дитина не сиділа, не ходила, тільки розкачувалася. Вони кудись її кілька разів возили, десь лікували, доки була ще зовсім маленька, але нічого не змінилося. І вони хлопчика заховали від світу.

Хвору дитину тримали в окремій кімнаті (як тварину), обмежившись лише її годуванням, перевертанням з боку на бік та виконанням основних гігієнічних процедур. «Він завжди сидів у зачиненій кімнаті. Якщо хотів їсти — стукав. Я його годувала, мила. Він нікого не чіпав. Це — мій хрест. Я не хотіла, щоб він десь мучився по інтернатах, щоб його там ображали», — такою була позиція матері.

А що наш Михайлик?

За повідомленням заступника голови Володимирецької райдержадміністрації Я. Березюк, «Мирончук Михайло Іванович, 1995 року народження, був закріплений за Любахівською загальноосвітньою школою I—III ступенів. 9 жовтня 2001 року був обстежений на виїзному засіданні обласної психолого-медико-педагогічної комісії. Дитині встановлено діагноз: «ДЦП: атонічно-астатична форма з глибоким відставанням в психомовному та руховому розвитку. Вторинна мікроцефалія». За висновками комісії дитина повинна перебувати в закладі соціального захисту населення або під домашнім наглядом. Навчанню не підлягає. Батькам надано рекомендації щодо утримання дитини та запропоновано віддати М.І. Мирончука до закладу соціального захисту населення. Батьки відмовилися і доглядали дитину самостійно. Матеріально-побутові умови проживання неповнолітніх дітей у сім'ї Мирончуків — хороші».

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України №646 від 12.04.2000 року «Про затвердження інструкції про облік дітей та підлітків шкільного віку» Любахівською ЗОШ I—III ступенів ведеться облік дітей шкільного віку закріпленого мікрорайону, є відповідальна особа. Щорічно до Міжнародного дня інвалідів (03.12) адміністрація Любахівської ЗОШ надавала подарунки дітям-інвалідам, у тому числі й Михайлу.

І все. Відписалися. І викреслили людину з пам'яті.

Думки з приводу

А що Конвенція ООН з захисту прав дитини, людський осуд, громада? Де була соціальна служба у справах дітей, шкільні волонтери, міліція, сільська влада, сусіди, врешті-решт. Як влучно сказала одна з сусідок Мирончуків: «Ми не маємо права лізти в чужу сім'ю!». То хто має вирішувати, де повинна виховуватися дитина-інвалід, де в неї більше шансів стати повноцінним членом суспільства: вдома чи в спецзакладі? Раніше це було повністю на відповідальності держави, а тепер? Тут думки кардинально різняться.

Якою є роль держави, коли дитину-інваліда покинули й забули всі, окрім власних батьків?

Олена Гармаш (директор Ніжинського дитячого будинку, яка вже 20 років опікується важкохворими дітьми) глибоко переконана, що такі діти повинні отримувати комплексну допомогу, реабілітацію й розвиток. І найкраще це можуть зробити фахівці, звісно, за підтримки батьків. Особливо, якщо діагноз, як у покійного Михайла. Адже окрім спеціальної програми потрібне ще й постійне спілкування, а не замкнутий простір. Батьки можуть відвідувати дитину, допомагати вихователям і педагогам. А за необхідності й бажання забрати її з інтернату.

— Кожній дитині, якій встановлюється інвалідність, нараховується державна допомога в розмірі 838 гривень, — **пояснює директор департаменту соціального захисту Міністерства соціальної політики України Оксана Полякова.** — Але це можливо лише за умови, що відповідні інституції Міністерства охорони здоров'я або родичі інваліда нададуть необхідні документи.

— На жаль, ми звикли до того, що раніше за все, що трапляється з людиною, відповідав або хтось один, або всі, — долучається до розмови **народний депутат Валерій Сушкевич.** — Сьогодні (ми перейняли цю практику в Європі) кожна інституція відповідає за конкретну ділянку роботи. А в результаті з'ясовується, що ніхто не відповідає ні за що.

ЦІКАВО ВИХОДИТЬ:

якщо людина працює, отримала дорогий подарунок чи виграла якийсь приз, — держава про неї не забуває: стягує податки. А якщо у людини трапилася біда — тут уже вибачайте: хочете — повідомте самі, а ні — то й ні. А все впирається в одне слово — байдужість.

ЦИФРА

На 01.01.2012 року в районі налічувалося 384 дитини-інваліди. З них шкільного віку — 274 особи, дошкільного віку — 110. З них, за висновками ПМПК, не підлягали навчанню 46 дітей-інвалідів, навчалися — 223 дитини-інваліди, у тому числі 52 — індивідуально, 149 — в умовах ЗНЗ, 1 дитина — у коледжі, 3 — у ПТНЗ, 19 — у спецшколах.

Ціна й цинічність

На превеликий жаль, у більшості родин, де народжується дитина-інвалід, чи не всі проблеми лягають на плечі матері (чоловіки часто не витримують і кидають родину). І мами з останніх сил борються за життя й здоров'я своїх дітей.

Столична мешканка Оксана Колесник — на межі відчаю. Її 14-річний син з діагнозом аутизм увесь час перебуває вдома. Він навчався в одній із спеціалізованих приватних шкіл. Але там щороку на 200 грн. підвищували плату за навчання. Тепер вартість перебування дитини становить 1800 грн. на місяць. Мама Сашка не в змозі платити таку суму й змушена була забрати його зі школи. Адже сукупний дохід її родини становить максимум 1200 грн. (580 грн. — пенсія сина й 620 грн. — державна допомога по догляду за дитиною-інвалідом). І неймовірний цинізм з боку держави полягає в тому, що матір ставлять перед «вибором»: якщо ти не працюватимеш — отримаєш 1200 грн. допомоги, а якщо працюватимеш — то лише 838 грн.

Тобто вибирай: або голодна смерть, або працюй нелегально (поза законом, на базарі, займайся проституцією — твої особисті проблеми)!

Оксані запропонували віддати сина до спеціалізованого інтернату, але вона категорично не хоче цього робити, побоюючись, що там його ображатимуть. Тим паче, що хлопчик надвечір стає занадто активним, тож мама боїться, що йому для заспокоєння даватимуть якісь «ліки».

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Шанс

І все-таки, чи мають сьогодні діти-інваліди шанс на гідне життя, чи вони приречені на існування? Можу сказати впевнено: мають. Прикладів цього дуже багато. Це і діти, які виховуються в спеціальних будинках-інтернатах, і ті, яких батьки рятують завдяки материнському подвигу.

Олена Трофімова самотужки виходила й поставила на ноги сина Сергія, хворого на ДЦП. У маленькому містечку поблизу Мелітополя для реабілітації хворої дитини не було жодних умов: ані медичних, ані соціальних. Мама наймала масажистів, навчилася робити всі необхідні процедури, змайструвала тренажери, турніки, щоб син займався. Вона поставила хрест на своєму особистому житті, працювала на трьох роботах водночас, разом зі своєю мамою по черзі доглядаючи хворого сина. І сьогодні Сергій — студент, який хоче бути не просто здоровим, а серед кращих, успішних людей. А його мама гаряче закликає всіх мам, які мають дитину з особливими потребами, бути поруч з нею, виконуючи материнський обов'язок. Вона переконана, що інтернат для хворої дитини — це зло.

Наталка Крук (хвора на тяжку форму ДЦП) — відомий у столиці юрист, яка, не володіючи ані руками, ані ногами, ані мовою, успішно захищає людей з особливими проблемами. І все завдяки титанічній роботі батьків, їхній співпраці з міським Центром соціальних служб для дітей, сім'ї та молоді.

Можна навести ще чимало прикладів. І не тільки серед людей, котрі з дитинства хворі. Адже від хвороби чи нещасного випадку і, в результаті, інвалідності не застрахований ніхто. Особливо це страшно для молодої людини: ось ти здоровий, сповнений сил, надій, сподівань, і раптом — трагічна випадковість — і ти прикутий до ліжка чи інвалідного візка.

Як-от у родині **Галини й Олександра Расюків** з Чернігівщини. Минулого року Олександр, який активно займався спортом, пішов із друзями купатися. Стрибнув у воду, відчув удар — нижню частину тіла паралізувало одразу. З останніх сил хлопець вибрався на поверхню води, щоб крикнути: «Допоможіть!». Майже рік Олександр був прикутий до ліжка.

«Було страшенно тяжко і фізично, і морально. Врятувало мене кохання, — розповідає Сашко. — Перед операцією я раптом ні сіло ні впало поставив собі мету: знайти тут свою долю. Як задумав, так усе й сталося. На третій день після операції, в реанімації, коли вже зміг жартувати, я познайомився з красивою медсестрою...». Галина на численні запитання «навіщо тобі чоловік-інвалід?» відповідає просто: «Кохаю».

Отже, людям з інвалідністю не можна без нашої любові, підтримки і турботи близьких людей та без мети в житті!

Наталя ПЛОХОТНЮК.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...мають немічні прихисток

Стаціонарне відділення для постійного або тимчасового проживання одиноких інвалідів та літніх людей відкрито 4 березня при районному територіальному центрі соціального обслуговування у Радивилові.

— Потреба у такому відділенні назріла давно, бо у нашому районі є одинокі та немічні, яким необхідна цілодобова соціальна допомога, — розповідає директор центру Микола Малишкін. — Тож на сесії райради було прийнято рішення про створення закладу, а також виділено 400 тисяч гривень для його облаштування.

Відділення розраховане на тридцять ліжко-місць. Тут створені хороші умови для проживання літніх людей, організовано чотириразове харчування. У штаті є медсестра, лікар, а за потреби у стаціонарному лікуванні його можна отримати у центральній районній лікарні, яка розташована поруч.

Перші новосели відділення (а їх поки що вісім, переважно вісімдесятирічні) кажуть, що звикли до нової домівки дуже швидко — за один-два дні.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

...турбота про ветеранів не на словах

До 9 Травня 2013 року всі інваліди та учасники Великої Вітчизняної війни, які проживають у Харківській області, будуть стовідсотково забезпечені слуховими апаратами й лікуванням катаракти.

Про це повідомив заступник голови Харківської облдержадміністрації Ігор Шурма. «З часів Радянського Союзу в Україні забули про матеріальну неспроможність наших пенсіонерів забезпечити собі вкрай необхідні методи лікування: операції з видалення катаракти, забезпечення слуховими апаратами, зубопротезування. Сьогодні найуразливіші верстви населення, до яких належать люди похилого віку, інваліди й учасники Великої Вітчизняної війни, діти війни, відповідно до програм, які є в Харківській області, проходять безплатне лікування. Таким чином, ми плануємо до 9 Травня всіх інвалідів і учасників Великої Вітчизняної війни стовідсотково забезпечити слуховими апаратами і їм усім безплатно зробити операції з видалення катаракти».

Водночас у Харківській області всі будівлі органів влади тепер доступні для людей з особливими фізичними потребами. Ще кілька років тому інваліди не мали доступу до органів влади, установ соціального захисту. За останні два роки ситуацію вдалося змінити на краще. Сьогодні всі заклади органів влади — обласна адміністрація, міські, районні, сільські, селищні адміністрації та ради — доступні для людей з обмеженими фізичними можливостями. Те саме можна сказати про всі відділення Пенсійного фонду, Центру зайнятості, управління праці та соціального захисту, медичні установи. В 2012 році всі жителі Харківщини, які потребують інвалідних візків, також були ними забезпечені.

Микола КОСИЙ.

...у Чернівцях на ремонт дитячої лікарні шукають 700 тисяч

На завершення ремонту старого корпусу Міської дитячої клінічної лікарні потрібно щонайменше 700 тисяч гривень. Міська рада планує до кінця півріччя залучити кошти спонсорів, щоб завершити ремонт в історичному корпусі медзакладу. Значить, буде можливість перевести сюди дітей з Черніведької лікарні «Колос». Зауважимо, що загальна сума коштів, вкладених в обладнання лікарні 2012 року, становила 18,5 мільйона гривень. Це на 14 мільйонів більше, ніж 2011-го. Наразі в старому корпусі Міської дитячої клінічної лікарні замінено проводку та частково — труби, перевірено систему опалення. Цікаво, що під час робіт було віднайдено фрагмент старовинної фрески, яку планують відреставрувати та покрити лаком.

Сергій СУЛИМА.

Дах для... пасажира

Якщо пасажир не чекає на автобус на станції, а голосує на дорозі, суттєвою проблемою для нього буде відсутність даху над головою. Причому і в прямому, і в переносному сенсі. Постраждає і бюджет.

Потрапили під «скорочення»

Сформована у 60-ті роки минулого сторіччя, автостанційна мережа Сумщини розвивалась донедавна досить інтенсивно. У 2005-му ТОВ «Сумиоблавтотранс», на балансі якого вона перебуває, побудувало з нуля шикарний автовокзал у Путивлі. З'явились додаткові касові пункти у Шостці і Ромнах. У Ямполі старе приміщення автовокзалу продали, а натомість збудували нове — ближче до центру. 4 роки тому перенесли з околиці автостанцію і в Недригайлові.

— Людям там стало набагато зручніше, — переконаний генеральний директор ТОВ «Сумиоблавтотранс» Микола Тертишний.

До 2010-го в області працювало 26 стаціонарних пунктів обслуговування водіїв та пасажирів. Та останні три роки мережа почала скорочуватись. Закрились каси в Тернах Недригайлівського, Чупахівці Охтирського і Смілому Роменського районів. Списали навіть автостанцію у райцентрі Краснопілля. Усе — через нерентабельність. «Сумиоблавтотранс» і в Краснопіллі хотів перенести автостанцію ближче до пасажиропотоку, та не знайшов спільної мови з місцевою владою.

Клієнт «пішов за ріг»

Ще не так давно офіційний пасажиропотік становив на Сумщині 13 тисяч чоловік на день. Саме стільки народу купувало квитки на автобуси у касах. Нині їх залишилося не більше 10 тисяч.

Саме через обміління пасажиропотоку і втратили рентабельність деякі автовокзали та касові пункти.

— Пасажир іде за ріг, — констатує М. Тертишний.

Власне, на всі 100 він із-за рогу ніколи й не виходив. Водії завжди підбирали на дорозі клієнтів, котрі не могли сісти на автостанції. Та раніше не могли, а тепер іще й не хочуть. Бо, скажімо, квиток із Сум до приміського села Нижня Сироватка на автовокзалі коштує 9,66 гривні, а якщо заплатити водієві, проїзд обійдеться у 7,5 гривні. Ще суттєвіша виходить економія, коли їдеш далі. Тож багато пасажирів сідають в автобус у Сумах не на автовокзалі, а на найближчій зупинці міського громадського транспорту, розташованій за кілька десятків метрів.

У вартість квитка закладено транспортні витрати перевізника та його заробіток, автостанційний збір і страхову суму. Автостанційний збір становить у середньому 12% вартості проїзду, страховий — 3% або 1,5%, залежно від того, приміський це маршрут чи міжміський.

Торік автостанційні каси в регіоні продали понад 4,2 мільйона квитків. Скільки не продали? Обізнані люди кажуть: приблизно стільки само. Якщо взяти по мінімуму — 10 гривень за квиток, матимемо не менше 40 мільйонів. Стільки грошей від пасажирських автоперевезень оминули касу лише в Сумській області і лише на офіційних маршрутах.

Нелегали на маршрутах

Останнім часом стало широковживаним дивне словосполучення: «Нелегальні пасажироперевезення».

— При мені такого не було, — каже Володимир Охріменко, котрий у 2005—2009 рр. очолював на Сумщині обласне управління Державтоінспекції. — Факти мали місце, але у масштабне явище не переросли. Із нинішньою ситуацією не можна навіть порівнювати...

Голова правління Асоціації автомобільних перевізників Сумської області Михайло Сіпун дещо іншої думки.

— Масштаби вже були, — каже він. — Але тоді нелегали з Сум возили пасажирів лише в Київ та Харків. Тепер до цього додалися рейси на Кременчук, Дніпропетровськ, 2012-го розпочали ще й Сімферополь. А на обласних маршрутах що коїться?!

Кілька останніх років М. Сіпун наполегливо бореться з нелегальними пасажироперевезеннями. До громадської організації, яку він очолює, входить 200 офіційних, або легальних, автомобільних перевізників. Вони працюють, дотримуючись усіх чинних на сьогодні норм і правил: мають необхідні дозволи і ліцензії, затверджені графіки і маршрути, відходять з автостанцій. Право перевозити пасажирів, як і передбачено законом, всі здобули в жорсткій конкурентній боротьбі на конкурсах. М. Сіпун витягає з шухляди товстезну теку, яку аж розпирає від документів. То листи до різних начальників, відповіді на них, пропозиції перевізників. Ось кілька витягів із листа М. Сіпуна на адресу Сумської облдержадміністрації: «Нелегальні перевізники виконують перевезення зі стихійних місць... При цьому використовується невідповідний рухомий склад, а також порушуються вимоги безпеки перевезень, серед яких — перевищення дозволеної швидкості руху, недотримання режимів роботи та відпочинку водіїв». І, нарешті, головний момент, що псує життя офіційним перевізникам: «Робота нелегалів порушує економічні інтереси суб'єктів господарювання, що працюють на регулярних маршрутах загального користування із дотриманням усіх вимог законодавства. Автомобільні перевізники, що виконують вимоги законодавства, не можуть конкурувати з нелегалами, оскільки

конкурентоспроможність нелегальних перевізників досягається саме за рахунок порушення вимог законодавства».

А ось кілька речень із офіційної відповіді, що надійшла з Сумської ОДА: «Проблема перевезення пасажирів нелегалами на маршрутах Суми—Київ, Суми—Харків, Суми—Кременчук, Суми—Глухів—Київ, Суми—Дніпропетровськ відома. Перевезення пасажирів на цих маршрутах організовують підприємства, які під виглядом надання інформаційних послуг населенню та автомобільним перевізникам здійснюють фактичне перевезення пасажирів на вказаних маршрутах».

Навряд чи хто засумнівається, що пасажирські автоперевезення — надзвичайно відповідальний бізнес, насамперед пов'язаний з гарантуванням безпеки людей. Маршрути рейсів ретельно розробляються місцевою владою, претенденти просіюються крізь решето конкурсного відбору. Беруться до уваги найменші нюанси — від освіти до укомплектування та стану технічної і медичної служб автоперевізника. Однак нічого цього не потрібно, якщо фактично регулярні пасажироперевезення оголосити нерегулярними або спеціальними. «На сьогодні ця проблема загальнодержавного масштабу залишається нерозв'язаною, — цитуємо далі відповідь Сумської облдержадміністрації М. Сіпуну. — Вирішити її можна лише шляхом внесення змін до чинного законодавства».

Хто тільки не обіцяв ліквідувати нелегальні пасажироперевезення на Сумщині.

Влада в регіоні звідтоді змінилась уже кілька разів, а нелегальні пасажироперевезення процвітають і досі. Та що говорити про місцеву владу? Профільний віце-прем'єр Борис Колесніков минулого року тричі проводив у столиці круглі столи, де обговорювалась ця проблема.

— 26 квітня минулого року Борис Вікторович заявив: або він ліквідує нелегальні пасажироперевезення, або піде з посади, — невесело посміхається М. Тертишний. — Нині Колесніков, як відомо, працює вже не в уряді, а в парламенті.

Закон для всіх один?..

Змагання між легальними та нелегальними перевізниками можна розглядати як конкурентну боротьбу за ринок. Нормальне явище. І навіть корисне: що напруженіша боротьба, то краще людям, бо перемогти має той, хто створить ліпші умови для пасажира. Але відбуватися ця боротьба повинна у правовому полі! Офіційні перевізники, які виграли на конкурсі право обслуговувати маршрут, прив'язані до цього маршруту і до графіку руху, а також до інших умов контракту. А нелегали можуть виїхати коли завгодно і на чому завгодно.

— У 2011-му 10 наших перевізників виграли на конкурсах право обслуговувати маршрути Суми—Київ і Суми—Харків, — розповідає Михайло Сіпун. — Водії вийшли на роботу, але довелось їхати туди і звідти практично порожняком: нелегали у них під носом позабирали всіх пасажирів.

Перевіряючі й контролюючі органи, у тому числі й Головтрансінспекція, зазвичай інспектують лише легальних пасажироперевізників, бо нелегальних деюре не існує.

Безпека — понад усе

Найцікавіше те, що нелегальні перевезення задовольняють пасажирів. Із Сум до Києва мікроавтобуси нелегалів ходять щогодини. За бажанням тебе о 3-й ночі можуть забрати з дому (це називається «підвозом»), доставити до аеропорту в Борисполі чи до станції метро у Києві. Легальні таким сервісом похвалитися не можуть. Чому в нас те, що законне, дуже часто виявляється гіршим для людей, аніж те, що перебуває за межами правового поля? Невже не можна поєднати приємне з корисним? Обласній владі, скажімо, записати всі переваги нелегальних пасажироперевезень у конкурсні умови для легальних?

Нелегали рушають від стовпа, тоді як іще в 2007 році Кабінет Міністрів затвердив «Правила надання послуг пасажирського автотранспорту», якими така практика не передбачена. Згідно з тими правилами, місцями зупинок пасажирського транспорту визначені автобусні станції або, де їх немає, криті павільйони. Правила також вимагають, щоб у пасажирів автомобільного транспорту були проїзні квитки. І річ тут не лише в тім, що

тільки на Сумщині через нелегальні пасажироперевезення бюджет щомісяця недоотримує близько 20 мільйонів гривень податків.

Утім, тільки подорожуючи легально і маючи проїзного квитка, людина де-юре набуває статусу пасажира. Що це означає, стає зрозуміло лише тоді, коли трапляється біда.

За інформацією пресслужби Державтоінспекції Сумської області, збільшення кількості перевізників, що не мають профільної освіти та досвіду обслуговування пасажирів, загострює аварійну ситуацію на шляхах. Для нелегальних перевезень у переважній більшості випадків використовуються переобладнані вантажні транспортні засоби, клас яких не дозволяє перевозити людей на значні відстані. Влітку минулого року неподалік с. Голубівка Лебединського району зазнав аварії «Мерседес-спринтер», який віз пасажирів із Сум до Києва «на замовлення». Внаслідок ДТП 7 осіб отримали поранення різних ступенів тяжкості. Встановлено, що мікроавтобус був укомплектований «неправильними» шинами, а водій не мав необхідних дозвільних документів. Перед тим о 4-й годині ночі нелегал на мікроавтобусі «Мерседес-Бенц» врізався в дерево, серйозно травмувавши трьох пасажирів.

Ще раніше нелегальний мікроавтобус «Мерседес-Бенц» перевернувся по дорозі в Київ, і серйозні травми отримав один пасажир.

Цей рейс був замаскований під «спеціальне» перевезення. Загалом минулого року порівняно з позаминулим кількість травмованих на автошляхах через ДТП за участю водіїв автобусів зросла на Сумщині на 87,5%. Загальне число транспортних пригод, у які потрапили автобуси з пасажирами, наблизилось майже до півсотні.

Без папірця ти — як вівця

Потрапити у ДТП, будучи пасажиром нелегального рейсу, — це подвійна біда. Офіційні перевізники, котрі пройшли крізь конкурси та інші передбачені чинним законодавством процедури, на Сумщині мають договірні стосунки з десятками страхових компаній. Суми виплат регламентовані державою. У разі загибелі пасажира у ДТП його рідні мають отримати 102 тис. грн., у разі набуття потерпілим статусу інваліда I групи він отримає 90%, за II заплатять 75%, за III — 50% від 102 тисяч. За кожен день непрацездатності під час лікування учаснику ДТП відшкодують 102 грн. Однак сподіватися на матеріальну підтримку можна лише в тому разі, якщо маєш придбаний у касі автостанції квиток. Зрозуміло, що на нелегальні рейси такі квитки не продають.

Втім, останнім часом страхують свої шляхові ризики і нелегальні автоперевізники. Але здебільшого через те, аби було що показати перевірялькникам. Як правило, страхується пасажиромісце, а це не відповідає вимогам Закону «Про страхування» та «Положенню про порядок проведення обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті». Тож сподіватися на матеріальну компенсацію можна, лише маючи в активі документ у вигляді придбаного в касі квитка.

Кілька років тому під Охтиркою сталася жахлива аварія, в якій постраждали 13 чоловік, 9 із них загинули. Але страхові виплати одержали родичі лише 8 пасажирів — тих, у кого знайшли квитки. Максимум, на який може розраховувати на Сумщині пасажир нелегального маршруту або його родичі, — 3 тисячі гривень. І то за умови, що перевізник матиме добру волю та хоч якісь договірні стосунки зі страховою компанією.

Владислав ЖМУРКОВ,
Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

Фото Володимира ЧЕРНОВА.

Чи врятує нас від екологічної катастрофи чергове залатування дірок на Бортницькій станції аерації?

АКТУАЛЬНО

Днями директор столичної Бортницької станції аерації (БСА) Володимир Бражник заявив, що її стан загрожує екологічною катастрофою довколишнім селам і містечкам.

Він повідомив: у земляних дамбах, які утримують відходи після очищення стічних вод Києва, виявлено близько 18 промивів. З інтенсивним таненням снігу будуть формуватися численні потоки, які потягнуть за собою і грунт дамб. Якщо «діри» в них сягнуть 4—5 м, то сформується суцільний потік висотою до двох метрів, котрий знесе все на своєму шляху, а фекалії затоплять населені пункти неподалік. Утім, керівник зауважив, що фекалії не потраплять у Дніпро, до якого — 12 км.

До речі, керівники БСА з року в рік і не тільки щовесни б'ють на сполох, заявляючи про небезпеку. Водночас експерти, представники екологічних і природоохоронних організацій упродовж останніх кількох років попереджають: якщо БСА «прорве», то навколишнім населеним пунктам не позаздриш: для жителів Новоукраїнки, Канева, Черкас, які забирають воду нижче за течією, аварія може обернутися катастрофою. Їхні застереження були оприлюднені в численних ЗМІ.

Зрозуміло, що застереження адресовані передовсім міській владі, яка мала б реагувати на них. І реагує, з року в рік заколисуючи громадян запевненнями, що БСА... не є загрозою! От і цього разу на станції побували кілька цілком авторитетних комісій, до складу яких увійшли численні чиновники відповідних відомств і міської влади. Вони дійшли висновку: небезпеки немає. Так, у дамбах — діри, але їх підлатаємо й улюблене місто знову може спати спокійно. А також ще раз пообіцяли реконструювати БСА — колись. А поки надія на те, що «якось воно» обійдеться...

Справді, досі «воно якось» і обходилось. Але чи не нагадує ситуація зі станцією відоме прислів'я про півня, який колись-таки та клюне в тім'ячко?

Уже не перша влада столиці і вже не вперше обіцяє реконструювати та модернізувати БСА, стан якої фахівці оцінюють як критичний. Зрозуміло, що це — надзвичайно дорогий проект, вартість якого може становити до 4—5 мільярдів гривень. Утім, кожна нова влада називає інші цифри, що дивно, оскільки досі не визначена справжня вартість робіт. І цього разу керівники КМДА визнали: реконструкція БСА необхідна, але її фінансування ні держава, ні місто не в змозі забезпечити в один етап. Тож ведуться переговори з японськими фірмами (а були вже німецькі, російські, китайські та інші. — **Авт.**) про залучення коштів на довгостроковій основі.

Щодо «дір» у дамбі, то керівники КМДА пообіцяли, що «виявлені пошкодження будуть усунуті найближчим часом». І справді, наприкінці минулого тижня вже почалося «укріплення дамб мулистих полів, ліквідація локальних руйнувань на окремих ділянках їх схилів».

Проте ці роботи — не розв'язання проблеми в цілому, кажуть фахівці, а лише «латання дірок» з метою недопущення аварійної ситуації. Нині увага влади зосереджена на стані насипних дамб, що є тільки частиною проблеми. А може, влада почне реагувати тоді, коли загроза стане реальною, тобто після того, як «півень» націлить дзьоба у найболючіше місце? Коли іншого виходу, ніж як реконструювати негайно, вже не буде? Але чи не задорого це для киян?

Валентина ПИСАНСЬКА.

На знімку: у цьому «резервуарі» — відстійнику для мулу Бортницької станції аерації накопичено мільйони тонн бруду, змішаного з фекаліями. Вони, за твердженням фахівців, можуть двометровим потоком пролитися на голови мешканців населених пунктів, розташованих неподалік, потрапити в ґрунт і воду...

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву «Голосу України»).

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

«Бортницька станція аерації — єдина система з очищення стічних вод Києва і кількох міст Київської області. До 1985 року перероблені залишки використовувались як добрива, що давало змогу вивільняти резервуари. Але після заборони використовувати мул, який накопичується у процесі очищення, всі відходи почали спрямовуватися на два поля, розраховані на 3 млн. куб. м. Нині на них знаходиться його утричі більше — близько 10 млн. куб. м. Щодень туди скидаються ще по 12 тис. куб. м. Цей обсяг стримують захисні дамби».

«Ви писали про...»

ЗВОРОТНИЙ ЗВ'ЯЗОК

На адресу рубрики «Київ» надходить чимало листів від читачів, що зазвичай починаються так: «Ви писали про...». Майже в кожному — міркування про проблеми міста, збереження його «обличчя»: старовинних будинків, вулиць і провулків, «історичних» куточків природи. А у корінних киян або городян, які десятиліттями мешкають у столиці, душа болить за зелений Київ, від якого залишаються тільки спогади.

Читачі пишуть також про те, з чим зустрічаються щодня і що заважає жити. На жаль, не завжди виходило опублікувати їхні листи. Сьогодні для них відкриваємо рубрику «Зворотний зв'язок», під якою друкуватимемо думки читачів щодо проблем, які журналісти порушували на сторінці «Київ».

Як вони не бояться?

25 лютого прочитав у «Голосі України» матеріал за назвою «Усі хочуть стати начальниками, а от «лопату» в руки ніхто брати не бажає» — про намір балотуватися на посаду київського міського голови. Ну в самісінькому око! Я навіть спеціально почав знайомитися з поcлужним списком претендентів: серед них надто мало людей, причетних до управління містом. Або тих, хто займався конкретною справою, що дає їм підстави думати, ніби вони впораються з непростими завданнями майбутнього градоначальника. Як вони не бояться братися за цю справу?

Микола ОНИЩЕНКО.

Не шкідлива кислота

Міська влада має намір боротися з ожеледдю рідким реагентом «Нордвей» («Залль ожеледь... кислотою», «Голос України», 30.01.13). Та ще й переконує, що він — безпечний.

Але ж ключове слово реагенту — кислота! Поділюся власним досвідом господині: коли прибираю, то для дезінфекції, усунення запахів додаю у відро з водою харчовий оцет і цим розчином мию кахельну підлогу тощо. Помітила, що навіть нові гумові рукавички після роботи з ним починають пропускати воду й швидко рвуться: їх роз'їдає кислота. Адже при використанні звичайних мийних засобів рукавички залишаються цілими тривалий час. От і підозрюю, що як тільки зледенілі дороги почнуть обробляти оцтом, підошви взуття пішоходів будуть також роз'їдатися кислотою і швидко стануть непридатними. Ох і дорого обійдеться нам така «боротьба» з льодом!

З повагою, Інна Ш.

А начальники все-таки реагують!

Уважно стежу за матеріалами про столичну підземку. От і в останньому «Чи насправді в пасажирів метрополітену немає вибору» (20.02.13) редакція нарікала, що керівники міста й самого комунального підприємства не реагують на критику.

А я переконався, що це не зовсім так. Наприклад, недавно на станціях метро з'явилися такі своєрідні й дуже зручні вітрини з картою району і схемою маршруту (газета критикувала підземку за їх відсутність!). До речі, схеми знято і з прозорих дверей вагона, що заважало огляду станцій. Їх, щоправда, наліпили чомусь не біля входу у вагон, а біля протилежних дверей (спробуй доберися у тисняві), але все-таки... Крім цього, в одному з інтерв'ю заступник глави КМДА сказав, що плату за розміщення реклами в підземці підвищено у 10 разів!

От вам і реакція — хоч аж ніяк не на всі критичні зауваження, проте. Тож не залишайте начальників у спокої!

Михайло СОЛОМКО.

За кіосками — нічого не видно...

На терасі біля наземного вестибюля станції метро «Шулявська» від тисняви МАФів, як кажуть, не проїхати й не пройти **(на знімку внизу)**. Приїжджим за суцільною стіною цих начебто тимчасових споруд вхід до неї годі шукати. А на цьому п'ятачку міська влада теж начебто активно «бореться» з нелегальними кіосками: кільканадцять з них вже по кілька разів демонтували. Втім, не встигали крани відтягнути різнокаліберні будки, як тут окопувалися нові, та ще більша кількість, ніж досі. Наші підприємці, разом з чиновниками, які забезпечують їм «дах», знахабніли до краю: кіоски вже встановлено за кілька кроків від дверей станції.

Можливо, керівники відповідних служб КМДА навідаються на станцію метро «Шулявська» та наведуть тут лад?

Марина СТЕЦЕНКО.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Чекаємо від вас листів, дорогі читачі, а також пропозицій, про що б ви хотіли, щоб ми розповіли в майбутніх випусках рубрики «Київ».

ПРО ЧАС І ПРО СЕБЕ

Доля і місія Івана Салія

«Мені 70-й. Попереду — дистанція коротша. Яка доля, яка місія наостанок?» Скоріш за все, це запитання підштовхне читача до стереотипної відповіді: «Яка? Одержувати задоволення від вирощеного саду, бавитися з онуками...»

Але хіба це про Салія?! Про людину, яка на це запитання відповідає: «Діяти й прожити змістовно Богом відведений час!». Він без будь-якого хизування, як про річ цілком зрозумілу, каже, що його не стомлює ні життя, ні будь-яка робота — фізична чи душевна, бо це і є його буття.

У його житті було та й було: злети, падіння, невимовна радість, цікава робота, гіркота поразок і розчарувань. Успішне подолання сходинок комуністичної партійної ієрархії, а потім переоцінка і переосмислення цінностей у часи перебудови. Тодішня партійна машина проїхалася по ньому потужним катком, що в інші часи могло б скінчитися для бунтівника плачевно. Але змінювалися епохи та можновладці, а Салій виявився міцним горішком, лідером, за яким ішли люди.

Отакі були часи. Про них і про себе Іван Миколайович розповідає у своїх працях, що вже стали частиною української історії: «Я повертаюсь», «Українські міста: питання власності та муніципального управління», «Урбанізація в Україні: соціальний та управлінський аспекти», «Обличчя столиці в долях її керівників» (згодом за нею знятий документальний телесеріал, автором якого він був сам).

Але чи не найціннішим надбанням для історичної літератури стала його документальна праця «Крах партійного колоса», в якій мовою документів і власними поглядами автор розкриває складну і суперечливу ситуацію, що виникла у країні незадовго до розвалу СРСР та краху КПРС. Ця книжка Івана Салія, одного з активних учасників подій 90-х років минулого століття, — не лише розповідає про маловідомі факти та причини розвалу правлячої партії, а й дає читачеві можливість зсередини відчути атмосферу, що панувала тоді в державі і компартії. Особлива цінність видання — в оприлюдненні маловідомих широкому загалу архівних документів.

Зараз Іван Миколайович працює над завершенням нової книги, робоча назва якої — «Неповторні герої мого часу». В книзі будуть представлені унікальні роздуми та інтерв'ю з відомими всім українцям постатями: Борис Олійник, Петро Толочко, Леонід Кучма, Максим Стріха, Юрій Рибчинський, Петро Шилюк, Сергій Скрипченко, Володимир Петренко, Валерій Баруленков. Вони — наші сучасники, вони — серед нас, і вони творять нашу епоху. Але чи усвідомлюємо ми, наскільки видатні ці люди і як гідно вони представляють Україну у Європі та світі?

Іван Миколайович пише про сучасників і дружньо, і критично, і доказово, тож претензій герої йому не висловлюють, що в таких випадках нечасто буває. Герої нової книги Івана Салія по-різному оцінюють і історію, і сучасність, спонукаючи нас самостійно шукати виваженість, адже вони жили і діяли за своїх історичних умов і традицій, а судимо їх за мірками сьогодення. І автор уже вкотре через позиції героїв «свого» часу і сам осмислює дійсність, і читача закликає знайти власну точку опори у цій карколомній круговерті...

Валентина ПОЛІЩУК.

ТБ "Перша Товарна Біржа" (надалі - Організатор) повідомляє, що 18 березня 2013 року о 13-00 за адресою: м. Київ, вул. Вишгородська 45/2, відбудуться відкриті торги (аукціон) з продажу майна (активів) ПАТ "Банк Столиця" (юридична адреса: м. Київ, вул. М. Тимошенка, буд. 29-Б) (надалі - Продавець), а саме:

Лот №1 - об'єкт нерухомості незавершеного будівництва загальною площею 2322,22 кв.м., зведено 2198,92 кв.м (підвальне приміщення -532,21 кв.м., 1-й поверх -529,62 кв.м., 2 - поверх -512,65 кв.м., 3-й поверх - 624,44 кв.м.), який знаходиться за адресою: м. Миколаїв, вул. Червоних Майовщиків, 43. Ступінь готовності складає 40%. Земельна ділянка перебувала в оренді, на цей час договір оренди закінчився. Початкова вартість лоту, без урахуванням ПДВ, складає - 1 949 951 грн. 07 коп.

Отримати додаткову інформацію стосовно детальних характеристик та стану майна можна за тел. (044)-230-87-67 (Відповідальна особа - Інга Сергіївна).

Гарантійний внесок складає 10% від початкової вартості лота та перераховується ТБ "Перша Товарна Біржа" р/р 26000367149 в АТ "Райффайзен Банк Аваль"", МФО 380805, код 36707637. Призначення платежу: гарантійний внесок 10% від початкової вартості продажу лота № 1 згідно умов відкритих торгів (аукціону). Плата за реєстрацію заяви (реєстраційний внесок) складає 17,00 грн. та перераховується ТБ "Перша Товарна Біржа" на р/р 26000367149 в АТ "Райффайзен Банк Аваль"", МФО 380805, код 36707637 . Призначення платежу: реєстраційний внесок за реєстрацію заяви за лотом №1 згідно умов відкритих торгів (аукціону).

Організатор відкритих торгів (аукціону): ТБ "Перша Товарна Біржа". Відповідальна особа - Дмитро Володимирович (095-448-07-74). Час прийому: кожний день тижня крім суботи та неділі з 9.00 до 12.00 години, за адресою: м. Київ, вул. Вишгородська 45/2.

Порядок ознайомлення з об'єктами продажу: ознайомлення з об'єктом продажу здійснюється за його місцезнаходженням. Час для ознайомлення з об'єктом продажу: кожний день тижня крім суботи та неділі з 9.00 до 13.00 години.

Заявки приймаються з 9.00 до 12.00 години кожний день тижня, крім суботи та неділі, за адресою: м. Київ, вул. Вишгородська 45/2. Кінцевий термін прийому заявок о 12 год. 00 хв. за три дні до початку проведення торгів.

Платіжні засоби - грошові кошти. Переможець аукціону зобов'язаний сплатити остаточну ціну об'єкту продажу ПАТ "Банк Столиця" на н/р № 32070416701 в Головному правлінні Національного Банку України по м. Києву і Київській області, МФО 321024, Код ЄДРПОУ 26520464. Протягом 30 календарних днів з моменту укладення договору купівлі - продажу з ПАТ "Банк Столиця". Гарантійний внесок, сплачений Покупцем для участі в аукціоні, зараховується йому в рахунок остаточної оплати ціни об'єкту продажу в розмірі 40% від сплаченої суми гарантійного внеску. Подальше переоформлення права власності на об'єкт продажу проводиться Покупцем (переможцем торгів) за його власний рахунок, в тому числі: оплата всіх можливих платежів при здійсненні переоформлення та інше.

Вищий господарський суд України, що знаходиться за адресою: 01016, м. Київ, вул. Копиленка, 6, оголошує про проведення конкурсу на заміщення вакантної посади державного службовця:

Назва вакантної посади	Вимоги до кандидата
Начальник режимно-секретного відділу	Освіта: вища (спеціаліст чи магістр), досвід роботи у сфері охорони державної таємниці, мобілізаційної підготовки та цивільної оборони не менше 5-ти років, громадянство України, досконале володіння державною мовою, знання таємного діловодства

Довідкова інформація розміщена на сайті Вищого господарського суду України www.arbitr.gov.ua або надається за телефоном 536-05-84 (відділ кадрового забезпечення та антикорупційного моніторингу).

Документи приймаються протягом 30 календарних днів з дня виходу публікації про оголошення конкурсу.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) № 5006/27/486/2012 від 07.02.2013р. визнано банкрутом Закрите акціонерне товариство "Українське науково-виробниче підприємство по виробництву друкованих плат "Радеїс", ЄДРПОУ 33779630, юридична адреса: 86145, Донецька область, м. Макіївка, Совєтський район, вул. Кулабухова, 1-А .

Ліквідатором по справі призначено арбітражного керуючого Карпенка Андрія Анатолійовича (ІПН 2779408877, адреса: 85400, Донецька область, м. Селідове, вул. Дубініна, буд. 6.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

Статутні документи, печатка та штампи підприємства-банкрута вважати недійсними.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 11.02.2013 р. у справі № 922/161/13-г визнав банкрутом приватне підприємство фірму "ЕЛІТОН" (ІК 25180440; 61145, м. Харків, вул. Космічна, 12; п/р 26005200685001 у Харківському ГРУ ПАТ "Приватбанк" м. Харків, МФО 351533).

Ліквідатором ППФ "ЕЛІТОН" призначено арбітражного керуючого Паркулаба Володимира Григоровича (ліцензія АВ № 600596 від 21.12.2011 р.; 61003, м. Харків, вул. Університетська, 9).

Кредитори мають право заявити свої вимоги до боржника, який ліквідується, у місячний строк з дня офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника, який ліквідується, банкрутом.

Ліквідатор Відкритого акціонерного товариства Банку "БІГ Енергія" інформує, що згідно Постанови Правління Національного банку України від 26.02.2013р.№53 продовжено процедуру ліквідації ВАТ Банк "БІГ Енергія" з 01 березня 2013р. до 01 жовтня 2013р.

Ліквідатор Васильченко Юрій Леонідович, тел.246-59-42, м.Київ, вул.С.Петлюри, 15.

Повідомлення про результати проведення торгів

1. Замовник торгів: **Приватне акціонерне товариство "Білоцерківська теплоелектроцентраль", код ЄДРПОУ 30664834.**

1.1. Поштова адреса замовника: **09114, вул. П. Запорожця, 361, м. Біла Церква, Київська обл.**

2. Інформація про предмет закупівлі: **Виконання робіт з реконструкції конденсатора типу 50КЦС- 4 турбіни парової ПТ-60-130/13 ст. № 2.**

3. Оголошення про проведення торгів було опубліковане у газеті "Голос України" № 18 (5518) від 29.01.2013р.

4. Дата акцепту тендерної пропозиції, що визнана найкращою: **25 лютого 2013 року.**

5. Вартість договору про закупівлю (з урахуванням ПДВ) **2 828 262,00 грн.**

6. Інформація про переможця торгів: **ТОВ ІВП "Ременерго", код ЄДРПОУ 13810114.**

6.1. Поштова адреса переможця: **79058, м. Львів, вул. Хімічна, 4.6.2. Телефон/факс: (0322) 445-123.**

Господарським судом Донецької області (вул. Артема,157, м. Донецьк, 83048) постановою від 26.02.2013р. у справі № 45/179Б визнано банкрутом боржника Державне підприємство "ДЗЕРЖИНСЬКВАНТАЖТРАНС" (юридична адреса: 85205, Донецька область, м. Дзержинськ, вул. Леніна, 9, код ЄДРПОУ 34686338, р/р №26009001300102 в Публічному акціонерному товаристві "Єврпромбанк" м. Донецьк, МФО 377090) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Пашкову Тетяну Юріївну (ліцензія серія АВ № 456350 від 05.02.2009р., поштова адреса для кореспонденції: вул. Куйбишева, 240/50, м. Донецьк, 83122).

Вимоги за зобов'язаннями боржника, визнаного банкрутом, що виникли під час проведення процедур банкрутства, можуть пред'являтися тільки в межах ліквідаційної процедури протягом двох місяців з дня офіційного оприлюднення цього повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури. Зазначений строк є граничним і поновленню не підлягає. Кредитори, вимоги яких заявлені після закінчення строку, встановленого для їх подання, або не заявлені взагалі, не є конкурсними, а їх вимоги погашаються в шосту чергу в ліквідаційній процедурі.

Арбітражним керуючим Колмиковою Т.О. (свідоцтво на право здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) № 85 від 08.02.2013 р.) проводиться конкурс із визначення торгуючої організації, яка буде залучена, як організатор проведення торгів (аукціону) з продажу майна боржників у процедурі банкрутства. Пропозиції щодо порядку проведення аукціону та суми винагороди приймаються за адресою: вул. Леніна, буд. 15Б, кв. 49, м. Іллічівськ Одеської області, 68001.

Постановою Господарського суду Автономної Республіки Крим (95003, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург/Річна, 29/11) від 19.04.12р. по справі № 5002-16/3224-2011 боржника ТОВ " Завод № 376" (юридична адреса: м. Сімферополь, вул. Київська, 4; код ЄДРПОУ 32100621) визнано банкрутом та відкрито процедуру - ліквідація строком на дванадцять місяців. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Савіна Василя

Вячеславович, ліцензія АД 077531 від 18.09.2012р., що мешкає за адресою: м. Джанкой, пров. Спортивний, 5, кв. 40.

Постановою господарського суду Хмельницької області від 11.02.2013 року по справі №924/29/13-г Приватне підприємство "Нікотраст" (м.Славута вул.Паперника,36, ідент.код 34432493) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Матущака Віктори Івановича, ліцензія АГ № 594867 від 12.07.2011р. (29000, м. Хмельницький, вул. Г.Сковороди ,14, кв. 151).

Ухвалою господарського суду Кіровоградської області (25022,м.Кіровоград, вул.В?ячеслава Чорновола, 29/32) від 18 лютого 2013р. порушено провадження у справі № 912/209/13-г про банкрутство сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю "Лан", код 24711349 (28500 Кіровоградська область, м.Долинська, Східно-Об?їзне шосе, 6) має поточний рахунок № 2600401302525 в АТ "БМ Банк", МФО 380913. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Князеву Євгенію Григорівну (м.Дніпропетровськ ,вул.Гідропаркова, буд.17, кв.50, свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого № 68 від 08.02.2013р.) Заяви конкурсних кредиторів приймаються на протязі тридцяти днів від дня опублікування даного оголошення.

В оголошенні, опублікованому в газеті "Голос України" від 22.02.2013 р. № 36 (5536) про банкрутство фізичної особи-підприємця Герелюк Олени Іванівни, замість "розпорядником майна" читати "ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шестопалова Олега Володимировича".

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, вул. Куйбишева 1А, Дніпропетровськ) від 12.03.2012 р. по справі № Б29/16/06 Товариство з обмеженою відповідальністю Індустріально-виробнича об'єднана компанія "Експлерент" (код 32140381; 49005, Дніпропетровськ, вул. Обручева 17, рр 26001020018287 в ПАТ ВТБ Банк МФО 321767) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кійко Є.А. ліцензія АВ № 456544 (49044, Дніпропетровськ, а/с 2776). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Чернівецької області (58010, м. Чернівці, вул. О.Кобилянської, 14) порушено провадження по справі про банкрутство ТОВ "Нафта - Буковина" (код ЄДРПОУ 31229594, м. Чернівці, вул. Моріса Тореза, 76). Введено процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Унгуряну Доріна Віореловича (ліцензія АВ № 592993 від 08.11.2011 р., м. Чернівці, вул. Головна, 204-Д, кв. 5).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30-ти днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Запорізької області (69600, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) постановою від 27.02.2013р. по справа № 12/5009/1801/11 визнано банкрутом та відкрита процедура ліквідації стосовно Відкритого Акціонерного Товариства "Вуглецевий композит", код ЄДРПОУ 24516317.

69600, м. Запоріжжя, Північне шосе, 31-А, МСП-982, р/р 2600410098401 у АТ "МетаБанк", МФО 313582.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Іщенко Дмитра Васильовича(свідоцтво №55 від 08.02.2013р.) 72309, м. Мелітополь, а/с-1, т/ф. (0619)43-63-75, т.м. 0671128191; 0931450016; 1dima1970@mail.ru Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ-32, вул. Комінтерну,16) від 21.07.2011 року по справі № Б18/020-11 Дочірнє підприємство "Мастер Еллойс" (08200, Київська обл., м. Ірпінь, вул. III Інтернаціоналу, 152, код ЄДРПОУ 33482428) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Левкович Олену Кононівну (ліцензія АВ № 499079 від 18.12.2009р. Адреса: 07400, Київська обл., м. Бровари, вул. Черняхівського, буд. 19, кв. 51). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця після з дати публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 07.02.2013 у справі № 910/839/13 ТОВ "ФЮРСТ" (02660, м. Київ, вул. Червоноткацька, 84, код за ЄДРПОУ 37312609) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено Арбітражного керуючого Гламазда Сергія Миколайовича (ліцензія Мін. Юст. України АЕ № 198335 від 31.01.2013 р., адреса для листування - 01011, м. Київ-11, а/с 80). Вимоги кредиторів приймаються на адресу Господарського суду м. Києва та ліквідатора протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 19.02.2013р. по справі № 904/688/13-г Товариство з обмеженою відповідальністю "Промполіграфсервіс" (адреса: вул. Чичеріна, 63, м. Дніпропетровськ, Кіровський район, Дніпропетровська область, 49006 код ЄДРПОУ 33273980) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Железнякa Євгенія Володимировича (49027, м. Дніпропетровськ, а/с 1799, Свідоцтво № 102 від 1 лютого 2013 року).

Ліквідатор закритого акціонерного товариства "Концерн "Богдан" (Львівська область, Яворівський район, с. Бірки, вул. Хмельницького, 33 "А", ЄДРПОУ - 22397765) оголошує конкурс на визначення організатора аукціону з продажу майнових активів банкрута. Заяву, проект договору про проведення аукціону із зазначенням суми винагороди, умов та строків проведення аукціону, інформацію щодо досвіду роботи та наявність ліцензії на здійснення діяльності, зацікавленим особам надсилати в 10-ти денний строк з дня опублікування цього оголошення за адресою: 79032, м. Львів, вул. Пасічна, 185/7, Марчуку Г.О.

Втрачена ліцензія: Серія АЕ №18119 видана Інспекцією Державного Архітектурно-Будівельного Контролю у Донецькій Області Товариству з обмеженою відповідальністю **"КРІЕЙТІВ КОНСТРАКШЕНЗ"** код ЄДРПОУ: 38187928, 02232. м.Київ, проспект Маяковського, буд. 68, офіс 233.

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8 під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) за заявою ПАТ Дизельний завод (м. Кривий Ріг) 07.02.2013 порушив справу № 5023/5697/12 про банкрутство ТОВ "Виробниче об'єднання Економ-Сервіс" (код ЄДРПОУ 36033051, вул. Тимурівців, 29-Г, кв. 40, м. Харків, 61142, р/р 26007060250793 у ХГРУ ПАТ КБ "ПриватБанк", МФО 351533). Розпорядник майна - арбітражний керуючий Лялюк В. М., ліц. АД № 077525 від 10.09.2012 р. (вул. Мар'їнська, 7, кв.1 , м. Харків, 61004). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від публікації.

Політична партія "САМОВРЯДНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА" інформує про те, що фінансові результати діяльності партії за 2012 рік наступні: доходи — 3103,69 грн.; витрати — 3103,69 грн.

Півсотні сортів — на одному дереві

ДОСВІД

Ленківці, що розташовані у північній зоні Хмельниччини, — територія, яку традиційно вважають не надто принадливою для садівництва. І клімат тут зовсім не той, як, скажімо, над Дністром. І грунти не вирізняються особливою родючістю. Але попри це все, що можна побачити у дворі місцевого садівника Петра Вичавки, справді вражає. Тут і киргизькі сливки, плоди яких сягають двохсот грамів, і незвично великі груші, які люблять ніжитись у теплі, і сотні сортів винограду — поза сумнівом, надзвичайно сонцелюбивої культури. Саме різноманіття сортів захоплює. Більшість із них — розробки кращих світових селекційних компаній. Але навіть не це становить головну особливість дивного саду. Його родзинка в тому, що він може розміститись... на одному дереві.

Мистецтво щепити

Умінням прищепити дичку, або заставити родити дерево кількома сортами, не те що фахівців, а й дачників-початківців особливо не здивуєш. Але аж ніяк не кожному садівнику вдається довести це вміння до справжнього мистецтва. У цьому ж саду практично не побачиш жодного дерева, котре давало б усі однакові плоди. Вже на дво- чи трирічних саджанцях з'являється по три-чотири гілочки різних сортів. А далі — як підкаже фантазія.

Наймасштабніший експеримент, який вдалося провести господарю, — це прищепити на одному дереві 58 (!) сортів. І при цьому всі дали свої плоди.

Як тут не погодитись із тим, що садівник вирощує в буквальному розумінні слова дерево-сад.

Однак, як відверто зізнається Петро Іванович, таке навантаження є важкуватим для одної рослини. А ось варіант із десятком сортів вважає оптимальним. Зрозуміло, що такий мініатюрний «сад» для промислового виробництва не годиться. Але в домашньому господарстві таке дерево — справжня знахідка. Адже у своїх витворах садівник намагається підібрати таку палітру сортів, щоб вони доповнювали один одного. Скажімо, на сливі плоди можуть з'явитись від раннього літа до пізньої осені. Чи на аличі сорти можна розмістити від найкислішого до найсолодшого. Варіантів безліч.

Міні-сад можна формувати за формою плодів, термінами їх дозрівання чи зберігання, за смаком, кольором...

Головне, щоб під руками був необхідний матеріал. А от якраз ним господар запасся вдосталь. У колекції — понад півтори сотні сортів різних фруктових дерев. А ще майже дві сотні сортів винограду, близько сотні — смородини, по кілька десятків — малини, агрусу та й ожини... Справжня пристрасть господаря — це сливи та алича. Тільки останньої є понад два десятки сортів. Любить поекспериментувати з грушею. І від яблуні не відмовляється, але все-таки вважає, що саме з нею працюють більшість садоводів, тому тут будь-якими новинками вразити важко.

А от зробити так, щоб з однієї гілки назбирав відро добірної аличі, а з іншої — сливок — ось це, справді, високий пілотаж.

До речі, і таке дерево росте в Петра Івановича.

Після усього побаченого так і кортіло запитати: бува, груші на сливці не дозрівають? Та хто знає, тут і таке можливо.

Під снігом сад не спить

Шкода, що нині не побачиш усієї краси саду і не скуштуєш його плодів. З-під снігу стирчать маленькі непоказні прутики. Та з того, як підв'язана і помічена спеціальною біркою буквально кожна гілочка, стає зрозуміло, який важкий догляд за таким садом.

— Він і тепер не спить, як це заведено вважати, — переконує садівник. — Якщо грунт глибоко не промерз, а лише вкритий снігом, то можна навіть серед зими пересаджувати дерева, що інколи й роблю, коли є вільний час.

Посаджене восени дерево на рік випередить те, що висаджується весною. Бо під снігом воно встигає добре вкоренитись, а вже з ранньої весни починається його активний ріст і плодоношення.

Не дивно, що вже на другий-третій рік мініатюрні сади починають плодоносити. Але причина тут не тільки в осінній посадці. Є ще чимало інших секретів, які господар не приховує.

Головний із них — для підщепи використовує тільки лісові дички.

— Способів, як швидко розмножувати підщепи і навіть поставити цей процес на виробничі рейки, чимало, — пояснює Петро Іванович. — Можна зрізати стовбур у дички, і за сезон корінь дасть до десятка молодих пагонів, котрі потім можна легко відділити, посадити і за рік знову «розщепити» на десяток нових подібним чином. Так дуже швидко з'являються цілі плантації.

Можна просто посіяти насіння яблуні чи груші, і сучасні укорінювачі, пришвидшувачі росту рослин допоможуть їм піднятись буквально на очах. А можна сходити не один гектар лісу, поки знайдеш справжню дичку. Але саме вона стане тією основою, на якій виросте міцне, стійке і до хвороб, і до всіх кліматичних випробувань дерево.

Закласти ділянку у вісім—дванадцять тисяч саме таких саджанців — ось де справжнє диво. Але, маючи таку надійну основу, садівник уже не боїться за подальшу якість своїх дерев-садів. Вони впевнено ростимуть скрізь і даватимуть чудові плоди.

Найнебезпечніший шкідник — шахраї

Маленькі деревця Петра Вичавки із кількома прищепленими сортами нагадують художні твори народних майстрів, сповнених щирої любові й енергетики автора. Це справді штучний і унікальний художній твір. Таких, на жаль, не так часто зустрінеш на ринку. Не один садівник обпікся, купуючи супермодні сорти дерев та кущів за шалені гроші, а через кілька років отримуючи на них терпкі грушки, миршавенькі яблучка чи дрібненькі кислючі сливки.

Як убезпечити себе на ринку саджанців від шахрайства, не підкаже і найдосвідченіший садівник.

У тоненькому прутику важко розгледіти крону майбутнього дерева, а тим паче побачити плоди. Цим і користуються нечисті на руку ділки.

Петро Іванович і сам не раз потрапляв на рекламний гачок, замовляв різні садові новинки, котрі врешті-решт виявлялись простo обманками. Не один десяток літ знадобився, щоб налагодити зв'язки з надійними селекціонерами. До речі, останнім часом новий матеріал дедалі частіше замовляє за кордоном.

На жаль, українська наука садівництва не надто радує своїми плодами і у прямому, і в переносному значенні.

Це раніше на введення нового сорту витрачалось по кілька десятків літ, щоб точно впевнитись: дерево не дасть жодних генетичних збоїв і даватиме саме ті плоди, котрі були заплановані. Тепер нові варіанти можуть з'являтись буквально за два-три роки. І перші врожаї справді вражатимуть. Але так само швидко з'ясовується, що «скоростиглий» сад — недовговічний.

А випробовувати будь-який новий сорт на своїй ділянці завжди так цікаво і лячно водночас. Адже на те, щоб виростити один достойний сад, інколи і життя буває малувато.

От лишень не варто уявляти, що, посадивши його у себе під порогом, вже з другого дня насолоджуватимешся райськими плодами. Дерево віддячить тільки за працю, любов і увагу до нього. Якщо цього не буде — не варто викидати гроші на вітер.

І неважливо, що весь сад зашумить в одній кроні. Доглядати його потрібно так само ретельно й уважно, як і багатогектарні плантації.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...притулок переїде до Олександрії

На Рівненщині працюють над створенням повноцінного дитячого реабілітаційного центру, де дев'ять місяців зможуть жити діти, які опинилися у складних життєвих ситуаціях. Для нього надали частину вільних приміщень школи-інтернату в селі Олександрія Рівненського району. З дітьми, а за потреби і з батьками, працюватимуть педагоги, психологи та інші фахівці, які сприятимуть реабілітації вихованців. Донині діти, які опинилися у складних життєвих обставинах, перебували в притулку, яким опікувалася служба у справах дітей Рівненської ОДА. Але цей заклад не відповідає вимогам сьогодення та й вихованці тут можуть проживати лише три місяці — цього часу замало, щоб визначитися із статусом дітей, тим паче для їхньої адаптації. У вивільнених приміщеннях притулку, що перебувають у комунальній власності Рівного, планують створити дитсадок, яких бракує в обласному центрі: на сто місць тут претендують 150 малюків.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

...у лабораторії синтезують нові ідеї

Лабораторію «Моделювання технологічних процесів» створено на базі Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. У її стінах працюють студенти та викладачі. Як зазначив директор Інституту інформаційних технологій ЛНУ Геннадій Могильний, спектр можливостей лабораторії досить широкий. Тут розроблють електронні пристрої і програмне забезпечення, створюють нову техніку. У розпорядженні колективу вчених сучасне обладнання — датчики рухів, температури, крокові двигуни, налагоджувальні стенди, блоки живлення. Лабораторія готова співробітничати з підприємствами області в сфері модернізації виробництва.

У планах співробітників підрозділу — впровадження нових ідей і розробок.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

...потрібні пожертви для «Серця Ісуса»

Настоятель Чернівецького костелу «Серце Ісуса» отець Станіслав Смольчевський перебуває в Австралії, де вже два місяці збирає пожертви на реставрацію українського храму.

Оскільки костел є пам'яткою архітектури державного значення, то небайдужі віряни намагаються отримати дозвіл на початок робіт із Києва. Уже розробили проектно-кошторисну документацію, зібрали необхідні документи. За приблизними підрахунками, на відновлення костелу необхідно щонайменше 2,5 мільйона євро. А ще потрібні будуть гроші на вітражі, скульптури, вітражі. За оптимістичними прогнозами, реставрація триватиме три-чотири роки, але це за умови, якщо будуть кошти й допомога волонтерів.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

Чому міліють молочні ріки і зникла з прилавків «Ласуня»?

Відкрите акціонерне товариство «Балтський молочноконсервний комбінат дитячих продуктів» буде ліквідовано. Таке рішення ухвалив Одеський господарський суд, який постановив розпочати процедуру ліквідації, призначивши арбітражним керуючим Світлану Сафронову.

26 місяців тривав судовий розгляд. Тричі — в жовтні та грудні 2011-го, травні 2012 року — Одеський господарський суд продовжував термін процедури розпорядження майном підприємства-боржника і термін повноважень розпорядника майна арбітражної керуючої Світлани Сафронової.

Були часи, коли Балтський молочноконсервний комбінат вважався гордістю молочної галузі України. Його збудували в 1980 році за американськими технологіями на околиці районного центру Балта й працювали на ньому понад 600 людей. Під торговельною маркою «Ласуня» виробляли дитяче харчування, молочні суміші, масло вершкове. Для працівників комбінату було побудовано житловий мікрорайон (чотири п'ятиповерхівки), для інженерів і техперсоналу — котеджне містечко.

Комбінат призначено для щодобової переробки 500 тонн молока й виробництва сухих адаптованих сумішей для дитячого харчування, спецхарчування для вагітних жінок і спортсменів, сухого знежиреного і сухого незбираного молока, вершків і лактози.

Переживши лихі 90-ті, молочний комбінат вистояв, зберіг трудовий колектив і продовжував випуск продукції, котра мала попит і не залежувалася на прилавках. У 1997 році підприємство було перетворено на відкрите акціонерне товариство без участі держави. Але ось у 2010 році комбінат залихоманило — почалися затримки з виплатою заробітної плати, скорочувалися обсяги продукції, котра випускалася. А лишень прогриміли перші розкати банкрутного грому, 13 грудня 2010 року господарський суд Одеської області виніс рішення підготовчого комітету у справі №7/434-10-441. З вимогою визнати банкрутом ВАТ «Балтський молочноконсервний комбінат» звернулося ВАТ «Вінницямолоко», претензії якого становили 302 144 гривні. Суд своїм рішенням визнав вимоги кредитора, призначив розпорядника майна молочноконсервного комбінату, зобов'язав кредитора дати об'яву про початок процедури банкрутства боржника, зобов'язав розпорядника майна надати реєстр вимог кредиторів.

На наступному попередньому засіданні з'ясувалося, що 61 кредитор заявив вимоги на загальну суму 333 858 298,24 гривні, тобто в тисячу раз більше початкових вимог ВАТ «Вінницямолоко». Здавалося б, рутинна процедура банкрутства не передвіщає нічого несподіваного. Але це на перший погляд. Аналіз власників господарчих товариств, які висунули кредиторські вимоги до молочноконсервного комбінату, показує дивний збіг прізвищ — тих, хто є власником Балтського молочноконсервного комбінату, і тих, хто висуває до нього фінансові претензії. Тобто, образно кажучи, господарі банкрутять самі себе. Ситуація не дивна й зустрічається в сучасному економічному житті України, а останнім часом повторюється дедалі частіше.

Обманутими виявилися дві категорії — чотири комерційні банки, що видавали кредити молочноконсервному комбінату для поповнення обігових коштів (як сьогодні спитати в підприємства-банкрута), і трудовий колектив, який залишився без роботи. 400 людей, які працювали останнім часом на молочному комбінаті, перебиваються випадковими заробітками. Багато хто покинули квартири й котеджі, які просто розкрадаються.

Формально процедура ліквідації Балтського молочноконсервного комбінату розпочалася. Але масової реалізації майна ще немає. Тобто завод перебуває в законсервованому стані. Але в стані робочому. І готовий у будь-яку хвилину почати випуск своєї продукції.

Але час працює, на жаль, проти людей. Після зупинки комбінату в Балтському, Кодимському, Любашівському, Савранському районах селяни почали масовий забій худоби. І тепер, щоб сировина в достатніх кількостях надходила на комбінат, потрібно відновлювати й молочну череду.

А тим часом молочні річки півночі Одеської області остаточно обміліли, і у магазини регіону сьогодні везуть молоко й молокопродукти із Черкас, Вінниці, Кіровограда.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Півсотні сортів — на одному дереві

ДОСВІД

Ленківці, що розташовані у північній зоні Хмельниччини, — територія, яку традиційно вважають не надто принадливою для садівництва. І клімат тут зовсім не той, як, скажімо, над Дністром. І грунти не вирізняються особливою родючістю. Але попри це все, що можна побачити у дворі місцевого садівника Петра Вичавки, справді вражає. Тут і киргизькі сливки, плоди яких сягають двохсот грамів, і незвично великі груші, які люблять ніжитись у теплі, і сотні сортів винограду — поза сумнівом, надзвичайно сонцелюбивої культури. Саме різноманіття сортів захоплює. Більшість із них — розробки кращих світових селекційних компаній. Але навіть не це становить головну особливість дивного саду. Його родзинка в тому, що він може розміститись... на одному дереві.

Мистецтво щепити

Умінням прищепити дичку, або заставити родити дерево кількома сортами, не те що фахівців, а й дачників-початківців особливо не здивуєш. Але аж ніяк не кожному садівнику вдається довести це вміння до справжнього мистецтва. У цьому ж саду практично не побачиш жодного дерева, котре давало б усі однакові плоди. Вже на дво- чи трирічних саджанцях з'являється по три-чотири гілочки різних сортів. А далі — як підкаже фантазія.

Наймасштабніший експеримент, який вдалося провести господарю, — це прищепити на одному дереві 58 (!) сортів. І при цьому всі дали свої плоди.

Як тут не погодитись із тим, що садівник вирощує в буквальному розумінні слова дерево-сад.

Однак, як відверто зізнається Петро Іванович, таке навантаження є важкуватим для однієї рослини. А ось варіант із десятком сортів вважає оптимальним. Зрозуміло, що такий мініатюрний «сад» для промислового виробництва не годиться. Але в домашньому господарстві таке дерево — справжня знахідка. Адже у своїх витворах садівник намагається підібрати таку палітру сортів, щоб вони доповнювали один одного. Скажімо, на сливі плоди можуть з'явитись від раннього літа до пізньої осені. Чи на аличі сорти можна розмістити від найкислішого до найсолодшого. Варіантів безліч.

Міні-сад можна формувати за формою плодів, термінами їх дозрівання чи зберігання, за смаком, кольором...

Головне, щоб під руками був необхідний матеріал. А от якраз ним господар запасся вдосталь. У колекції — понад півтори сотні сортів різних фруктових дерев. А ще майже дві сотні сортів винограду, близько сотні — смородини, по кілька десятків — малини, агрусу та й ожини... Справжня пристрасть господаря — це сливи та алича. Тільки останньої є понад два десятки сортів. Любить поекспериментувати з грушею. І від яблуні не відмовляється, але все-таки вважає, що саме з нею працюють більшість садоводів, тому тут будь-якими новинками вразити важко.

А от зробити так, щоб з однієї гілки назбирав відро добірної аличі, а з іншої — сливок — ось це, справді, високий пілотаж.

До речі, і таке дерево росте в Петра Івановича.

Після усього побаченого так і кортіло запитати: бува, груші на сливці не дозрівають? Та хто знає, тут і таке можливо.

Під снігом сад не спить

Шкода, що нині не побачиш усієї краси саду і не скуштуєш його плодів. З-під снігу стирчать маленькі непоказні прутики. Та з того, як підв'язана і помічена спеціальною біркою буквально кожна гілочка, стає зрозуміло, який важкий догляд за таким садом.

— Він і тепер не спить, як це заведено вважати, — переконує садівник. — Якщо грунт глибоко не промерз, а лише вкритий снігом, то можна навіть серед зими пересаджувати дерева, що інколи й роблю, коли є вільний час.

Посаджене восени дерево на рік випередить те, що висаджується весною. Бо під снігом воно встигає добре вкоренитись, а вже з ранньої весни починається його активний ріст і плодоношення.

Не дивно, що вже на другий-третій рік мініатюрні сади починають плодоносити. Але причина тут не тільки в осінній посадці. Є ще чимало інших секретів, які господар не приховує.

Головний із них — для підщепи використовує тільки лісові дички.

— Способів, як швидко розмножувати підщепи і навіть поставити цей процес на виробничі рейки, чимало, — пояснює Петро Іванович. — Можна зрізати стовбур у дички, і за сезон корінь дасть до десятка молодих пагонів, котрі потім можна легко відділити, посадити і за рік знову «розщепити» на десяток нових подібним чином. Так дуже швидко з'являються цілі плантації.

Можна просто посіяти насіння яблуні чи груші, і сучасні укорінювачі, пришвидшувачі росту рослин допоможуть їм піднятись буквально на очах. А можна сходити не один гектар лісу, поки знайдеш справжню дичку. Але саме вона стане тією основою, на якій виросте міцне, стійке і до хвороб, і до всіх кліматичних випробувань дерево.

Закласти ділянку у вісім—дванадцять тисяч саме таких саджанців — ось де справжнє диво. Але, маючи таку надійну основу, садівник уже не боїться за подальшу якість своїх дерев-садів. Вони впевнено ростимуть скрізь і даватимуть чудові плоди.

Найнебезпечніший шкідник — шахраї

Маленькі деревця Петра Вичавки із кількома прищепленими сортами нагадують художні твори народних майстрів, сповнених щирої любові й енергетики автора. Це справді штучний і унікальний художній твір. Такий, на жаль, не так часто зустрінеш на ринку. Не один садівник обпікся, купуючи супермодні сорти дерев та кущів за шалені гроші, а через кілька років отримуючи на них терпкі грушки, миршавенькі яблука чи дрібненькі кислючі сливки.

Як убезпечити себе на ринку саджанців від шахрайства, не підкаже і найдосвідченіший садівник.

У тоненькому прутику важко розгледіти крону майбутнього дерева, а тим паче побачити плоди. Цим і користуються нечисті на руку ділки.

Петро Іванович і сам не раз потрапляв на рекламний гачок, замовляв різні садові новинки, котрі врешті-решт виявлялись просто обманками. Не один десяток літ знадобився, щоб налагодити зв'язки з надійними селекціонерами. До речі, останнім часом новий матеріал дедалі частіше замовляє за кордоном.

На жаль, українська наука садівництва не надто радує своїми плодами і у прямому, і в переносному значенні.

Це раніше на виведення нового сорту витрачалось по кілька десятків літ, щоб точно впевнитись: дерево не дасть жодних генетичних збоїв і даватиме саме ті плоди, котрі були заплановані. Тепер нові варіанти можуть з'явитись буквально за два-три роки. І перші врожаї справді вражатимуть. Але так само швидко з'ясовується, що «скоростиглий» сад — недовговічний.

А випробовувати будь-який новий сорт на своїй ділянці завжди так цікаво і лячно водночас. Адже на те, щоб виростити один достойний сад, інколи і життя буває малувато.

От лишень не варто уявляти, що, посадивши його у себе під порогом, вже з другого дня насолоджуватимешся райськими плодами. Дерево віддячить тільки за працю, любов і увагу до нього. Якщо цього не буде — не варто викидати гроші на вітер.

І неважливо, що весь сад зашумить в одній кроні. Доглядати його потрібно так само ретельно й уважно, як і багатогектарні плантації.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...притулок переїде до Олександрії

На Рівненщині працюють над створенням повноцінного дитячого реабілітаційного центру, де дев'ять місяців зможуть жити діти, які опинилися у складних життєвих ситуаціях. Для нього надали частину вільних приміщень школи-інтернату в селі Олександрія Рівненського району. З дітьми, а за потреби і з батьками, працюватимуть педагоги, психологи та інші фахівці, які сприятимуть реабілітації вихованців. Донині діти, які опинилися у складних життєвих обставинах, перебували в притулку, яким опікувалася служба у справах дітей Рівненської ОДА. Але цей заклад не відповідає вимогам сьогодення та й вихованці тут можуть проживати лише три місяці — цього часу замало, щоб визначитися із статусом дітей, тим паче для їхньої адаптації. У вивільнених приміщеннях притулку, що перебувають у комунальній власності Рівного, планують створити дитсадок, яких бракує в обласному центрі: на сто місць тут претендують 150 малюків.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

...у лабораторії синтезують нові ідеї

Лабораторію «Моделювання технологічних процесів» створено на базі Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. У її стінах працюють студенти та викладачі. Як зазначив директор Інституту інформаційних технологій ЛНУ Геннадій Могильний, спектр можливостей лабораторії досить широкий. Тут розробляють електронні пристрої і програмне забезпечення, створюють нову техніку. У розпорядженні колективу вчених сучасне обладнання — датчики рухів, температури, крокові двигуни, налагоджувальні стенди, блоки живлення. Лабораторія готова співробітничати з підприємствами області в сфері модернізації виробництва.

У планах співробітників підрозділу — впровадження нових ідей і розробок.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

...потрібні пожертви для «Серця Ісуса»

Настоятель Чернівецького костелу «Серце Ісуса» отець Станіслав Смольчевський перебуває в Австралії, де вже два місяці збирає пожертви на реставрацію українського храму.

Оскільки костел є пам'яткою архітектури державного значення, то небайдужі віряни намагаються отримати дозвіл на початок робіт із Києва. Уже розробили проектно-кошторисну документацію, зібрали необхідні документи. За приблизними підрахунками, на відновлення костелу необхідно щонайменше 2,5 мільйона євро. А ще потрібні будуть гроші на вівтарі, скульптури, вітражі. За оптимістичними прогнозами, реставрація триватиме три-чотири роки, але це за умови, якщо будуть кошти й допомога волонтерів.

Сергій СУЛИМА.
Чернівецька область.

Чому міліють молочні ріки і зникла з прилавків «Ласуня»?

Відкрите акціонерне товариство «Балтський молочноконсервний комбінат дитячих продуктів» буде ліквідовано. Таке рішення ухвалив Одеський господарський суд, який постановив розпочати процедуру ліквідації, призначивши арбітражним керуючим Світлану Сафронову.

26 місяців тривав судовий розгляд. Тричі — в жовтні та грудні 2011-го, травні 2012 року — Одеський господарський суд продовжував термін процедури розпорядження майном підприємства-боржника і термін повноважень розпорядника майна арбітражної керуючої Світлани Сафронової.

Були часи, коли Балтський молочноконсервний комбінат вважався гордістю молочної галузі України. Його збудували в 1980 році за американськими технологіями на околиці районного центру Балта й працювали на ньому понад 600 людей. Під торговельною маркою «Ласуня» випускали дитяче харчування, молочні суміші, масло вершкове. Для працівників комбінату було побудовано житловий мікрорайон (чотири п'ятиповерхівки), для інженерів і техперсоналу — котеджне містечко.

Комбінат призначено для щодобової переробки 500 тонн молока й виробництва сухих адаптованих сумішей для дитячого харчування, спецхарчування для вагітних жінок і спортсменів, сухого знежиреного і сухого незбираного молока, вершків і лактози.

Переживши лихі 90-ті, молочний комбінат вистояв, зберіг трудовий колектив і продовжував випуск продукції, котра мала попит і не залежувалася на прилавках. У 1997 році підприємство було перетворено на відкрите акціонерне товариство без участі держави. Але ось у 2010 році комбінат залихоманило — почалися затримки з виплатою заробітної плати, скорочувалися обсяги продукції, котра випускалася. А лишень прогриміли перші розкати банкрутного грому, 13 грудня 2010 року господарський суд Одеської області виніс рішення підготовчого комітету у справі №7/434-10-441. З вимогою визнати банкрутом ВАТ «Балтський молочноконсервний комбінат» звернулося ВАТ «Вінницямолоко», претензії якого становили 302 144 гривні. Суд своїм рішенням визнав вимоги кредитора, призначив розпорядника майна молочноконсервного комбінату, зобов'язав кредитора дати об'яву про початок процедури банкрутства боржника, зобов'язав розпорядника майна надати реєстр вимог кредиторів.

На наступному попередньому засіданні з'ясувалося, що 61 кредитор заявив вимоги на загальну суму 333 858 298,24 гривні, тобто в тисячу раз більше початкових вимог ВАТ «Вінницямолоко». Здавалося б, рутинна процедура банкрутства не передвіщає нічого несподіваного. Але це на перший погляд. Аналіз власників господарчих товариств, які висунули кредиторські вимоги до молочноконсервного комбінату, показує дивний збіг прізвищ — тих, хто є власником Балтського молочноконсервного комбінату, і тих, хто висуває до нього фінансові претензії. Тобто, образно кажучи, господарі банкрутять самі себе. Ситуація не дивна й зустрічається в сучасному економічному житті України, а останнім часом повторюється дедалі частіше.

Обманутими виявилися дві категорії — чотири комерційні банки, що видавали кредити молочноконсервному комбінату для поповнення обігових коштів (як сьогодні спитати в підприємства-банкрута), і трудовий колектив, який залишився без роботи. 400 людей, які працювали останнім часом на молочному комбінаті, перебиваються випадковими заробітками. Багато хто покинули квартири й котеджі, які просто розкрадаються.

Формально процедура ліквідації Балтського молочноконсервного комбінату розпочалася. Але масової реалізації майна ще немає. Тобто завод перебуває в законсервованому стані. Але в стані робочому. І готовий у будь-яку хвилину почати випуск своєї продукції.

Але час працює, на жаль, проти людей. Після зупинки комбінату в Балтському, Кодимському, Любашівському, Савранському районах селяни почали масовий забій худоби. І тепер, щоб сировина в достатніх кількостях надходила на комбінат, потрібно відновлювати й молочну череду.

А тим часом молочні річки півночі Одеської області остаточно обміліли, і у магазини регіону сьогодні везуть молоко й молокопродукти із Черкас, Вінниці, Кіровограда.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, переважно без опадів. Вітер південно–західний, 5—10 м/с, місцями пориви 15—20 м/с. Температура в західних областях уночі 1—6 градусів морозу, вдень 6—13 тепла. На решті території уночі 4—9 градусів морозу, на півночі та сході до 12, на півдні близько 0. Удень 3—8 градусів тепла, в північних і східних областях 0—5 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 6 БЕРЕЗНЯ

1918. Центральна Рада проголосила адміністративну реформу України, поділивши її на 32 землі. **1921.** У Харкові V Всеукраїнський з'їзд рад прийняв постанову «Про колективізацію сільського господарського виробництва». **1931.** Народився Олександр Білаш — український композитор жанрів класичної та популярної музики, народний артист УРСР і СРСР, Герой України. **1939.** У Києві відкрито пам'ятник Тарасові Шевченку роботи скульптора Матвія Манізера. **1973.** Помер Олександр Птушко — радянський кінорежисер, сценарист. **1991.** Засновано Національний олімпійський комітет України. **2003.** Верховна Рада України ухвалила Закон «Про Державний гімн України».

СПОРТ

Турнірна хроніка

Спортивна гімнастика. Ворчестер (США). Тут відбувся престижний міжнародний турнір «American Cup», на який щороку запрошують найкращих багатоборців з усього світу (по вісім жінок і чоловіків).

І підсумок для нас був досить приємним, бо киянин Олег Верняєв **(на знімку)** став володарем срібної нагороди. Завершивши змагання з сумою 87,298 бала, він обійшов срібного призера Олімпійських ігор-2012 Марселя Нгуєна з Німеччини (87,031). А переможцем турніру став Джейкоб Долтон (США) — 89,398.

У змаганнях жінок Україна не була представлена. Переможницею «American Cup» стала американка Кателін Огаші (59,199). Друге місце посіла інша представниця США — Сімоне Білес (57,666). На третій сходинці — представниця Канади Вікторія Мурс (57,066).

Футбол. Огнєн Вукоєвич дебютував у складі московського «Спартака», куди він перейшов в оренду з київського «Динамо». Новачок у завершальному контрольному поєдинку іспанського збору спартаківців проти норвезького «Мольде» зіграв на звичній для себе позиції опорного хавбека. Хорват провів весь перший тайм, після чого його замінив Ананідзе. «Спартак» виграв той матч — 2:0 (голи в активі Мовсісяна й Арі).

***

Київський динамівець Мігел Велозу, котрий отримав попередження в недільному поєдинку проти «Кривбаса», пропустить наступну зустріч своєї команди через перебір жовтих карток. Це було четверте попередження португальця у поточному чемпіонаті.

Нагадаємо, що наступний матч кияни проведуть у Луцьку 10 березня проти «Волині». Найімовірніше, в опорній зоні Велозу замінить Денис Гармаш.

***

Поєдинок проти «Металурга» із Запоріжжя пропустять дискваліфіковані сімферопольці Аніс Буссаїді та Антон Шиндер. Ці футболісти поповнили групу гравців, які не зможуть зіграти за «Таврію».

Либонь, Олег Лужний дасть можливість дебютувати комусь із молодих виконавців, які сумлінно попрацювали на тренувальних зборах. До слова, у минулому турі такий шанс надали 18-річному Владиславу Павленку.

Тхеквондо. Чемпіонат Європи 2014 року (олімпійська версія ВТФ) відбудеться в Україні. Ми вперше прийматимемо турнір такого рівня з цього виду спорту, **повідомляє прес-служба НОК**.

За словами президента Федерації тхеквондо (ВТФ) України Лесика Саманджия, очікується приїзд збірних не менш як 45 країн, у кожній з команд буде приблизно по 20 спортсменів. Планується, що місцем проведення чемпіонату Європи стане Харків.

Фото з архіву «Голосу України».

Спростування

У газеті «Голос України» №8 (5508) від 15 січня 2013 року в статті «Чому простоює гірськолижна база «Захар Беркут» наступний фрагмент інтерв'ю з Савицьким В. М.: «Рейдерське захоплення було здійснене у березні 2009 року під керівництвом одного із співзасновників ТОВ «Октант» Ореста Шийка. Його мета — передача нікчемним правочином в оренду майна ТОВ «Октант» та доведення його до банкрутства» — вважати недостовірним.

Вінниччина обрала міліцейських красунь

Конкурс «Міліцейські красуні» вперше провели на Вінниччині з ініціативи керівника обласної міліції генерала Віктора Русина. 93 співробітниці підрозділів, які брали участь у змаганнях, довели, що в міліції служать неординарні особистості жіночої статі. Глядачі у переповненій залі Вінницького училища мистецтв, де відбувався фінал конкурсу, побачили на сцені чарівних зовні, багатих внутрішньо, вправних у побуті, та ще й грамотних професіоналів.

Особливість заходу в тому, що це було командне змагання. В першому етапі брала участь 31 команда, у кожній з яких було по три представниці. Дев'ять команд-фіналісток виборювали першість за результатами шести конкурсів. Наприклад, у конкурсі «Снайпер» демонстрували свою ерудицію та кмітливість. У змаганні з вогневої підготовки розбирали і збирали на швидкість... м'ясорубки. Після цього — майстер-клас із кулінарії «Фірмова страва». Найбільш видовищним був танцювальний етап. Віденський вальс у виконанні учасниць із партнерами-професіоналами з училища мистецтв зірвав у глядачів найбільше оплесків.

Журі одностайно проголосило «Міліцейськими красунями Вінниччини» учасниць команди «Контрледі» з управління боротьби з організованою злочинністю у складі старшого лейтенанта міліції Наталі Дяченко, капітана Олени Кримчук та майора Інни Ружинської. У нагороду вони отримали сертифікат на п'ять тисяч гривень та косметичні подарунки від спонсорів конкурсу. Друге місце і грошовий приз у три тисячі гривень виборoли «Феї спецпризначення» з Немирівського районного відділу міліції, третє місце та дві тисячі гривень — команда «Тульчинські красуні» з Тульчинського районного відділу міліції. Усім учасницям вручили заохочувальні призи.

— Ми отримали велике задоволення від усвідомлення того, які прекрасні працівниці служать поруч із нами, — зазначив генерал Віктор Русин **(на знімку вгорі в центрі)**. — Переконаний: правильно зробили, що надали їм можливість продемонстрували свої здібності й таланти на людях. Вірю, що після цього чоловіки виявлятимуть ще більше турботи до представниць мужньої професії. Принаймні не допускатимуть тих вчинків, про які попереджали зі сцени учасниці конкурсу. Дівчата наголошували, що за них нас варто вшанувати хоча б у день 8 Березня.

Після вручення нагород генерал звернувся до присутніх у переповненій залі глядачів із запитанням: «Чи варто зробити конкурс традиційним?» Схвальні вигуки й гарячі оплески визначили подальшу долю незвичного міліцейського змагання.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Фото надано прес-службою УМВС у Вінницькій області.

На Луганщині зберуться бджолярі зі 100 країн

Луганщину вважають одним з наукових центрів розвитку бджільництва в Україні, тому їй надається право прийняти у себе учасників 43-го Міжнародного конгресу бджолярів «Апімондії-2013». За словами голови Асоціації бджолярів Луганської області Олександра Папченка, для області це відповідальний і надзвичайно престижний захід.

Конгрес відбудеться восени 2013 року, у ньому візьмуть участь понад 100 країн. Частина заходів конгресу відбудеться в Луганську, у тому числі міжнародна конференція, на якій планує побувати президент Міжнародної федерації бджільницьких асоціацій «Апімондія» Жиль Ратія.

Луганчанам є що показати. Зокрема, на базі Луганського національного аграрного університету діють єдиний в Україні навчально-науково-виробничий центр бджільництва і єдина в країні племінна пасіка з репродукції української степової породи бджіл. Крім вивчення та розведення бджіл, у вузівському господарстві на двох пасіках виробляють більше тонни меду щороку, а також маточне молочко та інші біопрепарати на бджолиній основі, які використовують у медицині. До речі, на базі центру бджільництва незабаром планують відкрити апітерапевтичний кабінет, де професійні лікарі займатимуться оздоровленням пацієнтів з використанням апіпродуктів — біопрепаратів на бджолиній основі.

На думку Олександра Папченка, участь Луганщини в проведенні «Апімондії-2013» не лише сприятиме розвитку вітчизняного бджільництва, а й зміцнить імідж і престиж регіону у світі, допоможе встановити важливі міжнародні зв'язки.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Полтава: час зупинився...

Йдеться не про диво-машину часу, яка зуміла його загальмувати, а про головний годинник Полтави, що розташований на так званій «каланчі» — будівлі пожежної частини в центрі міста. Саме приміщення збудували ще наприкінці 1950-х років, затим звели й вежу, де встановили годинник «на всі чотири сторони». За радянських часів він працював більш-менш справно, але на початку 1990-х зупинився. Що дало підстави місцевим дотепникам тривалий час кепкувати з влади: мовляв, у Полтаві «все ще застій»...

Зрештою, напередодні святкування 1100-річчя обласного центру, в 2011 році, годинник було капітально відреставровано, його навіть «озвучили» дзвонами, тож полтавці не лише бачили час, а й насолоджувалися прекрасними мелодіями.

Та нині годинник знову мовчить — уже не перший рік. У міськраді кажуть, що оскільки будівля не перебуває на їхньому балансі, то й кошти на ремонт виділити не можуть. В управлінні ДСНС, у свою чергу, стверджують, що їм належить лише приміщення, але не сам годинник...

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Фото автора.

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Тетяна ПАСОВА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 28818

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

